SJORS

van de Rebellenclub

23 februari 1963
VERSCHIJNT WEKELIJKS
Nr. 8

CARNAVAL

Edward wist het beter...

William Johnson was met zijn vrouw en zijn zoon Edward per auto uit Johannesburg vertrokken om het beroemde reservaat het Krügerpark te gaan bezichtigen. Na een paar honderd kilometer te hebben afgelegd stopten de reizigers bij een klein hotel aan de rand van het reservaat, waar zij de nacht doorbrachten. De volgende morgen stonden ze vroeg op en tijdens hun snelle ontbijt zei de hotelhouder: „U gaat een interessant uitstapje maken en u zult onderweg heel wat dieren ontmoeten: zebra's, herten, giraffen, olifanten, nijlpaarden en krokodillen, die zich allemaal vrij in het park bewegen. Maar u zult er verstandig aan doen niet van de grote weg af te gaan en uw auto niet te verlaten."

Opgewekt bedankten de Johnsons de man voor zijn vriendelijkheid, beëindigden hun ontbijt en begaven zich op weg. De weg was goed en de auto reed er in snelle vaart over. Na verloop van een uur hadden zij het genoegen een troep gnoes te zien wegrennen, die zonderlinge antilopen, die de kop hebben van een os, de manen van een paard en het kleine achterlijf van een ezelsveulen.

Tegen de middag werden de bezoekers de snuit van een nijlpaard gewaar, dat, terwijl op de kop na zijn gehele lichaam onder water bleef, een luchtje hapte. Op de modderige oever dicht bij hem in de buurt lagen een stuk of zes krokodillen. De Johnsons waren enthousiast. Slechts één ding betreurden ze, namelijk de afwezigheid van een leeuw, die ze misschien met een beetje claxongetoeter op de vlucht zouden kunnen jagen. De herbergier had namelijk ook nog gezegd, dat leeuwen het over het algemeen niet op getoeter begrepen hadden. . .

Nadat ze nog een tijdje doorgereden waren, deed Edward zijn vader opeens een voorstel. „Laten we nu de raadgevingen van die kinderachtige hotelhouder eens vergeten en een beetje de wildernis in gaan in plaats van deze saaie weg te blijven volgen."

Meneer Johnson raadpleegde zijn vrouw en vroeg haar of hij aan deze wens tegemoet kon komen.

„Natuurlijk wel," antwoordde zijn vrouw. „En mij zul je er ook een groot plezier mee doen. Ik zou dolgraag eens iets bijzonders beleven."

Aldus aangemoedigd wendde de man het stuur en reed van de weg af het oerwoud in. Maar als de Johnsons gedacht hadden, dat het avontuur daar op hen lag te wachten, dan kwamen ze verkeerd uit. Er gebeurde niets bijzonders en wilde dieren zagen ze niet. Na enige tijd was het uur van de lunch aangebroken. Meneer Johnson stelde voor de broeierig hete auto te verlaten en de koele schaduw van een grote boom op te zoeken, die zich op een heuvel vlakbij bevond.

Edward zei spottend: „Dat is tegen de voorschriften. We moeten in de auto blijven." Maar hij sprong als eerste naar buiten.

Het gezin Johnson genoot onbezorgd van de lunch in de buitenlucht. Opeens echter zette Edward zijn beker melk neer en riep uit: „Een olifant! Kijk eens, een olifant besnuffelt onze auto!"

Het was een grappig gezicht. De klaarblijkelijk zeer verbaasde olifant kuierde heel langzaam om de wagen heen. Waarschijnlijk had hij nog nooit een auto gezien en vroeg hij zich nu af tot welke diersoort dit vreemde wezen behoorde. Hij keek er wantrouwend naar met een schuinse blik uit zijn kleine oogjes. Even later begon hij het ding te beruiken met zijn slurf. In zijn onwetendheid legde de olifant op een gegeven ogenblik zijn slurf op de radiateur, die tamelijk heet was. Het gevolg was dat hij zich gevoelig brandde. Nu zijn olifanten juist in hun slurf bijzonder gevoelig en het was dus geen wonder dat het dier prompt een vreselijke woedeuitbarsting kreeg.

Wild trompetterend wierp de kolos zich op zijn tegenstander, die hem zo geniepig had pijn gedaan. In minder dan geen tijd had hij de auto omvergesmeten en platgetrapt. Uit de verte hoorde de hevig geschrokken familie Johnson hoe de restanten van de motor en van de carrosserie knapten en kraakten onder het gewicht van de razende dikhuid.

Spoedig was er van de auto niet meer over dan een vormeloze massa, waartegen de olifant nog steeds met grote woede tekeerging.

Pas na een hele tijd scheen de woede van het dier eindelijk te bekoelen en met dreunende stappen trok de kolos zich terug in het oerwoud. Het gevaar was geweken. De familie Johnson kon van geluk spreken; ze waren er alle drie levend afgekomen. Wel zouden ze een paar honderd kilometer te voet moeten afleggen om hun hotel weer te bereiken. . .

Maar gelukkig hoefden ze de hele afstand niet te lopen. De „kinderachtige" hotelhouder, die met zijn avondmaal was blijven zitten, had voor een reddingsexpeditie gezorgd. Deze volgde de sporen van de auto en vond de drie overmoedige avonturiers tegen het einde van de volgende dag. . .

BETSY

Onze correspondentie- en ruilrubriek

Piet Smeets, Kloosterstraat 7A, Simpelveld (L.), spaart postzegels van Nederland en overzee en Europazegels van alle landen. Wie wil ruilen? • *Thom v. d. Sluis (14), Biezenkreek 8, Rotterdam-26,* wil corresponderen met een jongen of meisje van zijn leeftijd. Hobby: sport. • *Adma Klootwijk (14), Zuidhoek 104 B, Rotterdam-21,* en *Gerda de Hay (14), Wolphaertsbocht 383, Rotterdam-20,* zoeken ieder een correspondentievriend van hun leeftijd. • *Willy Minderhoud (13), Zuidstraat 66, Westkapelle (Zld.),* wil corresponderen met een jongen van dertien of veertien jaar, liefst in de omgeving van Rotterdam. • *Judith Klop (15), Zuidpolderstraat 42, Haarlem,* wil corresponderen met een jongen of meisje van haar leeftijd. Hobby's: lezen, moderne muziek. • *Henk Tax (16), Kerkweg 6, Malden,* wil corresponderen met een meisje van zijn leeftijd, liefst in Hoogvliet of omgeving. • *Maijke Joppen (12), Alb. Neuhuysstraat 25, Baarlo (L.),* wil corresponderen met een meisje van haar leeftijd. Maijke spaart foto's van filmsterren. • *Marjan van Ooy (15), v. Pommerestraat 40, Hippolytushoef, Wieringen,* wil corresponderen met een r.k. jongen van haar leeftijd. • *Ans Raaymakers (14), Hespelaar 5, Den Hout (N.-Br.),* wil corresponderen met meisjes of jongens van haar leeftijd. • *Marga Henneke (13), Crispijnhof 15, Breda,* wil corresponderen met een r.k. meisje van haar leeftijd. • *Betsy Tijmensen (14), Kanaalweg 9, Hamersveld (Utr.),* wil corresponderen met een jongen van haar leeftijd in Utrecht. Hobby's: moderne muziek en foto's van Cliff en Elvis. • *Carla (15),* en *Maria Bredehof (14), 23, Espel, N.O. Polder,* willen corresponderen met een meisje of jongen van hun leeftijd. • *Carla van der Giessen (14), Koningshoeven 4, Tilburg,* wil corresponderen met een meisje of jongen van haar leeftijd. Hobby's: schaatsen, zwemmen. • *Rob Borgsteede (16), Nachtegaalstraat 20 I, Amsterdam-N.,* wil corresponderen met een jongen of meisje van vijftien jaar. Ook zou Rob graag met een Engelse jongen willen corresponderen. • • *Riet Poortvliet (14), Vlieguitsedijk 2, Baarland,* zoekt een r.k. correspondentievriend in Nederland. • *Janneke Planting, Scheldestraat 8, Haarlem-N.,* wil corresponderen met een jongen tussen dertien en vijftien jaar. Favoriet: Cliff Richard. • *Henk Ockeloen (12), Raephorststraat 19 A, Rotterdam,* wil corresponderen met een jongen of meisje van zijn leeftijd. • *Marga Schoenmakers, Sint-Catharinastraat 14, Ulestraten (L.),* wil foto's van filmsterren ruilen. • *Ineke Schouten, Watermuntstraat 25, Arnhem-Zuid,* zoekt een correspondentievriend. • *Irmgard Smit (15), Hindestraat 15, Heksenberg, Heerlen,* wil corresponderen met een meisje of jongen van haar leeftijd, liefst met iemand die accordeon speelt. • *Peggy Mac Gillavry (15), Itterestraat 84, Helmond,* wil corresponderen met een meisje of jongen van haar leeftijd. • *Dini van Lier (11), Ridderstraat 24 A, Oss,* wil corresponderen met een r.k. meisje van haar leeftijd. Hobby's: suikerzakjes en sport. • *Bennie van der Beek, Bierstraat 34, Deventer,* zoekt een correspondentievriendin.

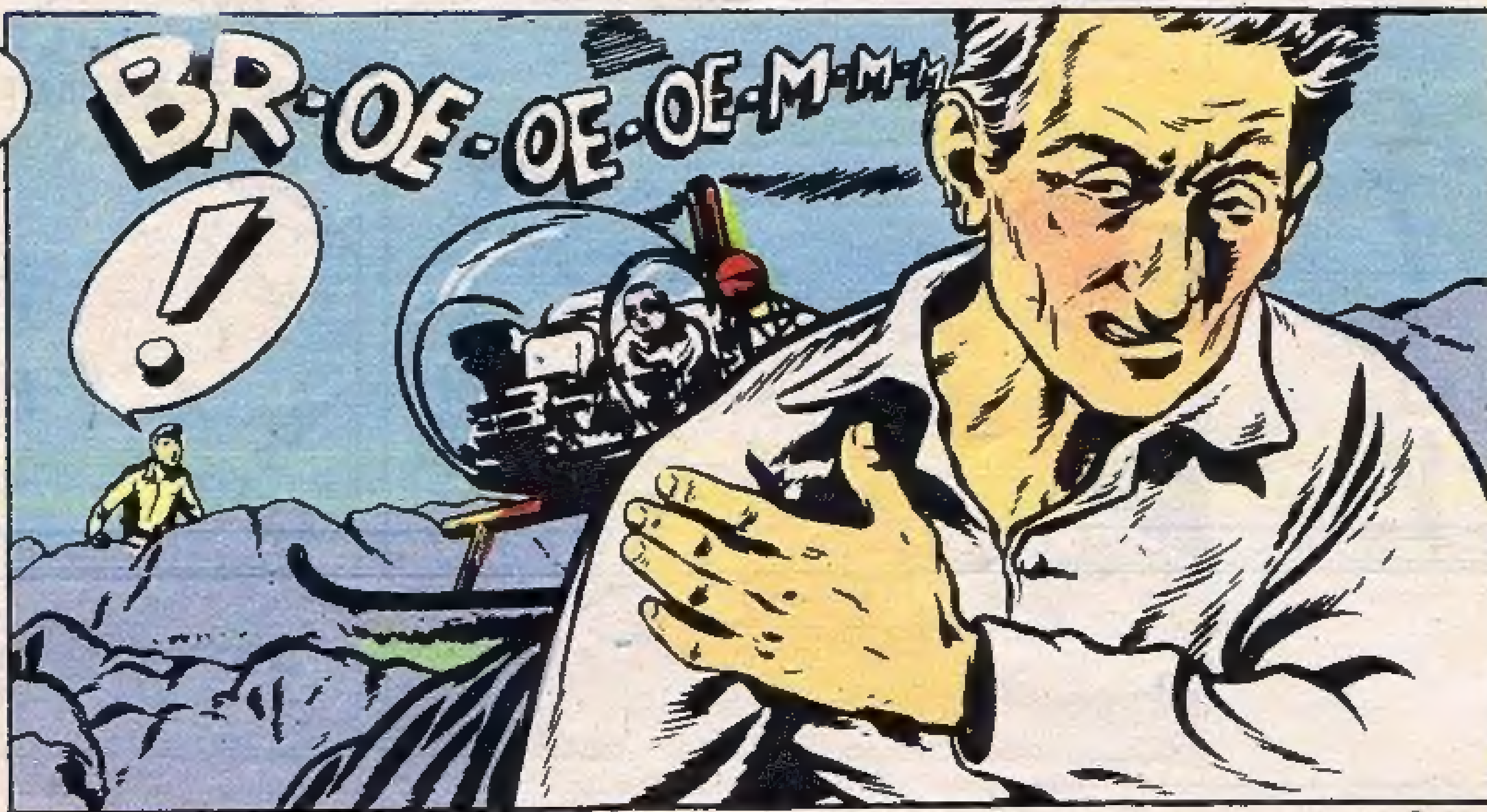

Vervolg op blz. 19

Terreur in de Zuidzee

SAFARIAN WIL PER HELIKOPTER VAN HET EILAND VLUCHTEN. MAAR EERST HEEFT HIJ ZICH VAN HAWKER ONTDAAN...

WAT DOET DE MACHINE TOCH VREEMD! HIJ HELT STEEDS NAAR ÉÉN KANT OVER!

POEH, DAT IS OOK GELUKT! NU VERDER...

ONGELOOFLIJK! HIJ IS AL BIJNA BIJ DE DEUR...
WIJ ZULLEN INTUSSEN DE STARTPLAATS ONDER-ZOEKEN...

AH, GELUKKIG, HET GAAT WEER BETER!

WAT..!? FRANCVAL!!!

HIJ IS NU NAAR BINNEN GEGAAN! MAAR...

JE KUNT ME NIET TEGENHOUDEN, FRANCVAL!
DAT MOET IK NOG ZIEN!

ZO, NU ZUL JE WEL EVEN JE GEMAK HOUDEN!

EN NU ALS DE WEERGA NAAR BENEDEN...

NERGENS EEN VLAK TERREIN OM TE LANDEN... NOU, DAN MAAR IN HET BOS!

KRAA-AA-AA-KK-K

DE HELIKOPTER IS VERNIELD, MAAR MISSCHIEN HEB IK NOG EEN KANS OM TE ONTKOMEN!

Prinses Debbie

MAG IK ME EVEN VOORSTELLEN, HOOGHEID? MIJN NAAM IS SIMPHALA, AMBASSADEUR VAN HET KONINKRIJK BARAWAK!

VELE JAREN GELEDEN GAF UW MOEDER LES AAN ONZE KONING. UIT DANK DAARVOOR MAAKTE HIJ HAAR TOT PRINSES!

SIMPHALA VERTELDE DAT DEBBIE VLAK DAARNA, VANWEGE DE OORLOG, NAAR EUROPA WAS GESTUURD. TOEN BARAWAK BIJ DE OORLOG WERD BETROKKEN VERDWENEN HAAR OUDERS SPOORLOOS EN ZIJ WAREN NOOIT TERUGGEVONDEN...

NU IS ONZE KONING OUD EN ZIEK. HIJ WIL AFSTAND DOEN VAN DE TROON EN WENST DAT U DE REGERING OVERNEEMT.

IK? MAAR... HOE MOET DAT? IK KAN TOCH GEEN LAND BESTUREN?!

MAAR SIMPHALA LUISTERDE NIET...

WACHT EENS EVEN... MIJN HOROSCOOP! EEN ONVERWACHTE GEBEURTENIS!

HOOGHEID, WIJ ZIJN ZO VRIJ GEWEEST VAST ENKELE KLEDINGSTUKKEN MEE TE BRENGEN, DIE BIJ UW WAARDIGHEID PASSEN!

WAT? IS DIT VOOR MIJ? LIEVE HELP, WAT MOOI!

MUZIKANTEN, SPEEL ONS VOLKSLIED!

DE MUZIKANTEN ZETTEN HET VOLKSLIED IN EN...

IN NAAM VAN ZIJNE MAJESTEIT KONING SADIDA BEKLEED IK U MET DE TEKENEN VAN UW WAARDIGHEID!

IK ROEP U UIT TOT VORSTIN VAN BARAWAK, MEESTERES VAN DE PAGODES, BESCHERMSTER VAN DE OLIFANTEN, GEBIEDSTER VAN DE HEILIGE PAUWEN...

MIJN HOROSCOOP IS UITGEKOMEN! ER IS IETS ONVERWACHTS GEBEURD! **EN WÁT VOOR IETS!**

De slavenkoopman van Pompeï

DE ROMEINSE SLAVENHANDELAAR BARSIUS NAM DIENST IN HET LEGER EN TROK NAAR GALLIË OM DAAR NAAR „KOOPWAAR" UIT TE KIJKEN...

NAGESTAARD DOOR BARSIUS VERDWEEN DE CENTURIO MARCUS CERENIUS VALIA NAAR DE PLEK WAAR EEN AANTAL GALLIËRS ONDER ZIJN LEIDING BEZIG WAS EEN BRUG TE BOUWEN.

EVEN LATER...

BEVEL VAN TRIBUUN (GENERAAL) HOLCONIUS. ALLE HIER VERBLIJVENDE ROMEINEN MOETEN TERUGKEREN NAAR HET KAMP BIJ ERECHSDIEPTE. OOK DE GALLIËRS KUNNEN NAAR HUN WOONPLAATS VERDWIJNEN. ANDERE GROEPEN ZULLEN HUN TAAK OVERNEMEN. HIER ZIJN DE ORDERS, CENTURIO!

DE GALLIËRS ONTVINGEN DE ORDER MET GEJUICH EN VERDWENEN VLUG IN HET MILLODONWOUD. AAN HUN GEDWONGEN ARBEID WAS EEN EINDE GEKOMEN. OOK DE ROMEINEN MAAKTEN ZICH REISVAARDIG.

DE RUITERS MOESTEN IN DE SMALLE PAS ACHTER ELKAAR RIJDEN. CENTURIO VALIA, DIE VOOROP REED, PASSEERDE JUIST EEN OVERHANGENDE ROTS, TOEN EEN DONDERENDE SLAG WEERKLONK. DE BLIKSEM WAS BOVEN HEM INGESLAGEN. DE PAARDEN STEIGERDEN...

Lena liep naar haar tante toe, bleef staan en antwoordde met een schouderophalen: „Ik heb geen zin om op een dure school in de stad te zitten, terwijl u en oom en Frank hier naar goud zoeken! Direct toen ik uw brief ontvangen had, heb ik besloten hier naar toe te komen en jullie te helpen. Nou, en hier ben ik!"

Achter zich hoorde ze een droog kuchje. Ze draaide zich om en riep: „Oom! Frank!"

„Ik had wel gedacht, dat jij niet in de stad zou willen blijven nu wij hierheen getrokken zijn," zei Lena's oom, meneer Jackson. „Nou, nu je er toch eenmaal bent, Lena, heet ik je van harte welkom. Ik denk dat er hier wel iets voor je te doen zal zijn!"

„Ja," antwoordde Lena met stralende ogen. „Goudzoeken! Dat zal ik graag doen! Hebt u al iets gevonden?"

„Niets," zei haar oom. „We zijn nu al bijna twee weken bezig, maar. . . Weet je, ik ben bang dat degenen die hier vóór

Het gouden huis

door Annette Fairley

Wat jullie toch in Missing Post zoeken, is me een raadsel," zei de bestuurder van de vrachtwagen tegen Lena Mallaby. „Minstens een dozijn mensen hebben daar in de loop van de laatste paar jaar gewoond en allemaal zijn ze na korte of lange tijd met hangende pootjes teruggekomen. Jou en je familie zal ik straks ook wel weer terug moeten halen, dat staat vast. Ik snap niet wat jullie er zoeken!"

„Er zit daar goud in de grond," zei Lena. „Tenminste, dat zei mijn tante. Nou, en daarom heeft mijn oom dat stuk grond gekocht!"

De man snoof minachtend en deed er verder het zwijgen toe. Lena, die naast hem zat, zag dat hij met een sombere blik in de verte staarde.

Ze was zelf een en al opwinding. De boerderij, waar haar oom en tante voorheen gewoond hadden, bracht bijna niets op en daarom waren ze op het idee gekomen om naar deze streek te trekken en te proberen het goud, dat er volgens de verhalen in de grond zat, naar boven te brengen. Oom had een plek uitgekozen, die hij officieel had laten registreren, en daar was de familie toen neergestreken. Er was op die plek al door meer mensen naar goud gezocht en daarom stond er een huis, waarin tante en oom hun intrek namen. Lena vermoedde dat het huis niet veel zaaks was, maar toen de man van de vrachtwagen op een gegeven ogenblik naar een gebouw in de verte wees, keek ze verbaasd op. Ze had verwacht een min of meer vervallen huisje te zullen zien, maar dit was een hoog, stevig gebouw met dikke muren en kleine vensters. Het zag er een beetje uit als een fort.

„Wat een raar bouwsel," mompelde ze.

„Ja, iets aparts is het wel," zei de man schouderophalend.

Lena schonk geen aandacht aan zijn woorden. Ze bedankte hem, sprong op de grond en liep naar het huis.

Op het ogenblik dat de wagen zich weer in beweging zette, verscheen een dikke vrouw in de deuropening van het hoge gebouw. „Lena!" riep ze uit. „Wat kom jij hier in vredesnaam doen? Waarom ben je niet op school?"

ons aan het zoeken geweest zijn, alles al weggehaald hebben."

„Ik heb al een week een stekende pijn in mijn rug," zei Frank Jackson, „maar goud heb ik nog niet gezien." Hij was een jongen van een jaar of zeventien, lang, mager en bruin als een mulat. Toen Lena hem aankeek vervolgde hij op norse toon: „Het wordt wel tijd dat jij ook eens een hand mee uitsteekt. Altijd maar op een deftige school zitten en het dametje spelen, daar koop je niets voor. Je moet je handen uit je mouwen kunnen steken. Maar ik ben bang, dat ze je dat daarginds niet geleerd hebben!"

„Ik ben hier gekomen om te helpen," zei Lena scherp. „Ik zal heus wel mee aanpakken, hoor. Wees maar niet bang. En ik wil ook meehelpen goudzoeken!"

„Goudzoeken! Poeh!" zei Frank minachtend. „Dat is geen werk voor meisjes. Goudzoeken kun je alleen als je sterke spieren hebt en uithoudingsvermogen. Het is mannenwerk. Help jij moeder maar in de keuken, dan doe je al meer dan genoeg. Laat het goudzoeken maar aan ons over!"

„Het eten is klaar," zei mevrouw Jackson en ze draaide zich om en ging in huis. „We praten daar nog weleens over," voegde ze eraan toe.

De volgende morgen was Lena vroeg op. Ze kleedde zich vlug aan en ging naar beneden om haar tante in de keuken te helpen. Toen Frank en zijn vader beneden kwamen, hing er in de keuken een heerlijke geur van gebakken spek en vers gezette koffie.

Onder het eten knikte mevrouw Jackson haar een paar keer bemoedigend toe en oom maakte opgewekt grapjes. Frank deed niet veel anders dan mopperen en het viel Lena op, dat hij enorm veel at.

Na het eten stond Lena vlug op en waste de kopjes en bordjes af. Ze was er juist mee klaar toen Frank van tafel opstond. „Ik ben klaar met de afwas," zei ze. „Nu ga ik mee goudzoeken!"

Niemand antwoordde en Frank liet geen protest horen toen ze meeliep naar de kreek achter het huis, waar de Jacksons bezig waren met hun onderzoek.

Met zijn drieën werkten ze die dag hard door, maar 's avonds hadden ze niet meer dan een beetje goudstof.

Toen ze die avond na het eten nog wat bij elkaar zaten zei Frank opeens: „We zullen nog harder en nog beter moeten zoeken. Er zít goud in de grond, daar ben ik zeker van. De vraag is alleen: hoe vinden we het!"

Lena was helemaal niet zo zeker van de aanwezigheid van goud en ze zei het ook.

„Poeh!" antwoordde Frank smalend. „Je bent doodop, dat is alles. Ik wist wel, dat je het niet zou volhouden!"

Toen Lena de volgende morgen afgewassen had, ging ze niet met haar oom en Frank mee naar de kreek. „Kan ik een paard lenen?" vroeg ze aan haar tante. „Volgens mij vinden ze in dat riviertje nooit één korrel goud en daarom ga ik liever een eindje rijden!"

Toen ze even later oom en Frank voorbijreed, wuifde ze naar hen. Meneer Jackson wuifde terug, maar Frank keek niet op of om. „Ik wist wel dat ze het niet zou volhouden," zei hij tegen zijn vader. „Ze had beter op school kunnen blijven, dan hadden wij tenminste geen last van haar gehad!"

Toen Frank die avond thuiskwam, moe en uitgeput van het zware werk, zat Lena op de drempel van de keukendeur. Ze had een boek op haar knieën, waar ze aandachtig in las.

Frank snoof minachtend en zelfs meneer Jackson scheen niet zo vrolijk als anders.

„Ik ben naar de bibliotheek in Four Corners geweest," legde Lena uit. „Ze hebben daar mooie boeken. Ik heb er twee meegebracht." Ze keek Frank aan en vervolgde: „Weet jij eigenlijk waarom deze plek Missing Post heet?"

„Dat interesseert me geen zier," zei Frank. „Het enige waar ik belang in stel is dat wij goud vinden!"

Lena schonk geen aandacht aan zijn woorden en vervolgde: „De eigenlijke naam is Mission Post. Heel vroeger was hier een Spaanse missiepost. Die is honderden jaren geleden gebouwd, maar later gedeeltelijk verwoest. . ."

„Ik ga vroeg naar bed," onderbrak Frank haar en geeuwde luidruchtig. „Ik ben moe; ik heb tenslotte gewerkt!"

Toen Frank de keuken uitgelopen was, zei meneer Jackson: „Luister eens, Lena. Je kunt ons niet helpen. Het is veel beter dat je weer teruggaat naar school!"

Lena keek hem aan en vroeg: „Maar nu ik toch eenmaal hier ben, oom, mag ik nu een week blijven? Bij wijze van vakantie?"

„Goed," zei meneer Jackson. „Maar als de week om is, ga je terug naar school."

„Als u dat wilt," antwoordde Lena.

De volgende dagen zagen oom, tante en Frank Lena praktisch alleen bij de maaltijden. De rest van de dag bracht ze door met een boek en een paar keer reed ze naar de bibliotheek in Four Corners.

Frank mopperde bijna de hele dag. „Zíj kan lekker vakantie houden en wij beulen ons af voor niets. En het ergste vind ik nog, dat ze met een eigenwijze snuit beweert, dat wij ons druk maken voor niets, omdat er helemaal geen goud te vinden is op de plaats waar we zoeken!"

Toen hij en zijn vader de volgende dag weer bezig waren in de kreek, hoorden ze opeens hoefgetrappel achter zich. Frank keek niet op en ook meneer Jackson werkte door. Maar opeens riep iemand: „Handen omhoog jullie!"

Meneer Jackson en Frank maakten een sprong van schrik en een ogenblik dachten ze dat het een grapje was. Maar wat ze zagen deed hen al gauw van mening veranderen. Twee ruw uitziende kerels te paard waren tot vlak bij hen gereden en hielden ieder een revolver op hen gericht.

„Steek je handen omhoog," beval een van de kerels. „Ik zeg het geen drie keer!"

„Waar is het goud?" riep de andere man, die een groot litteken dwars over zijn gezicht had. Hij keek van de mannen naar de kreek en toen weer naar de mannen. „Vooruit, zeg op, waar is het goud?"

„Dit is alles wat we gevonden hebben," zei meneer Jackson aarzelend en hij liet een schaal met wat stofgoud zien.

„Je maakt mij niks wijs, vader!" antwoordde de man. Hij knikte in de richting van zijn kameraad. „Haal het meisje, dat vanmorgen die goudklompen naar de bank gebracht heeft. Ik zal deze lui in de gaten houden. Vooruit, jullie, naar huis!"

Meneer Jackson en Frank konden niets anders doen dan de kerel gehoorzamen. Langzaam liepen ze in de richting van het huis. Toen ze daar aankwamen stond de man met het litteken samen met mevrouw Jackson en Lena bij de keukendeur.

„Spring op een paard," zei een van de mannen tegen Lena, „en wijs ons de plek waar je dat goud gevonden hebt!"

„Maar we hebben alleen in de rivier. . ." begon meneer Jackson.

Vervolg op bladzijde 14

„Komen we nog op de bewuste plek?" vroeg de man met het litteken.

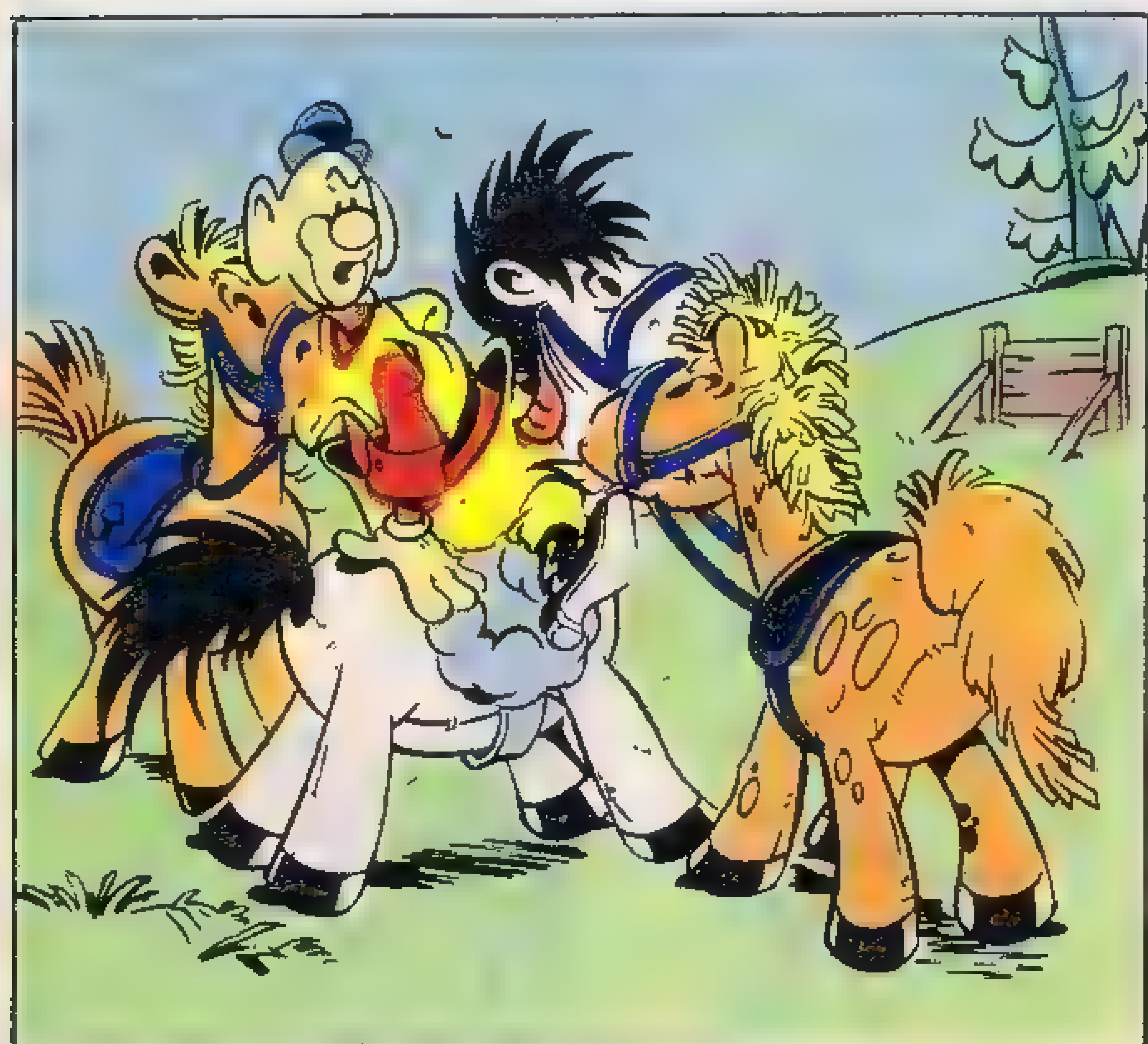
SPELEND

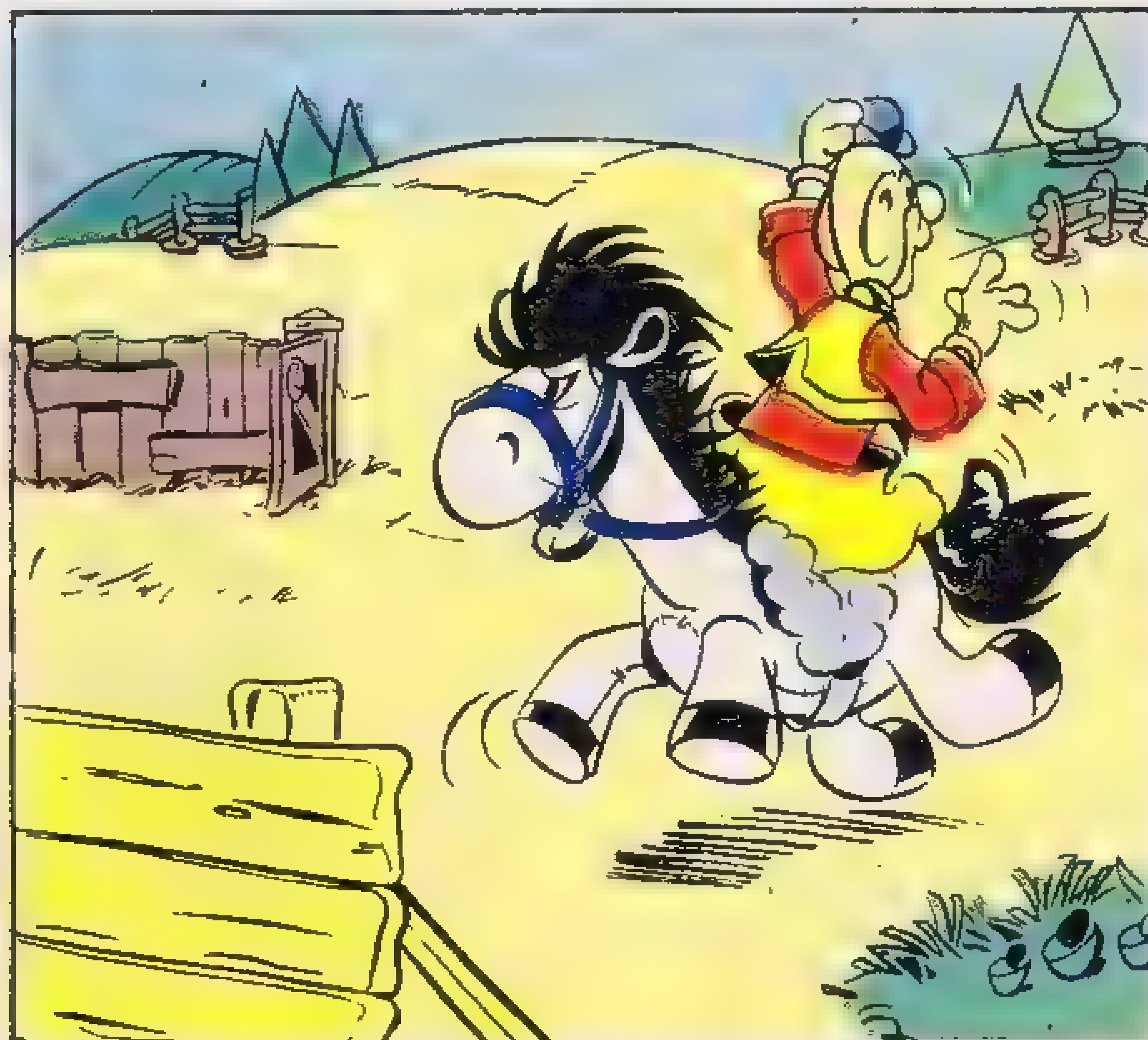
Op een dag liep Kwink de clown te wandelen. Opeens zag hij een groot aanplakbiljet, waarop stond: Grote rodeo. Prachtige prijzen. Kwink dacht even na en zei toen: „Ik heb wel zin om daaraan mee te doen. Ik kan goed met paarden overweg, dus dit is net iets voor mij!"

Toen Kwink besloten had aan de rodeo mee te doen, ging hij op zoek naar een paard. Een eindje buiten de stad zag hij een aantal paarden lopen. „Ik zal er eentje uitkiezen," zei Kwink en welgemoed stapte hij naar de paarden toe, die hem met grote ogen aankeken.

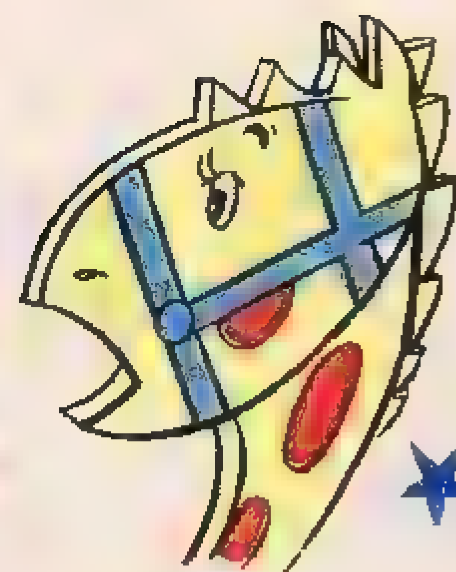

Kwink bekeek de dieren eens goed en koos er eentje uit. Gelukkig waren ze nogal mak en dus kon Kwink het dier gemakkelijk vangen. Hij had voor alle zekerheid een paar wortels meegenomen en toen de paarden die zagen, waren ze zo gedwee als lammetjes. Vlug besteeg Kwink het paard.

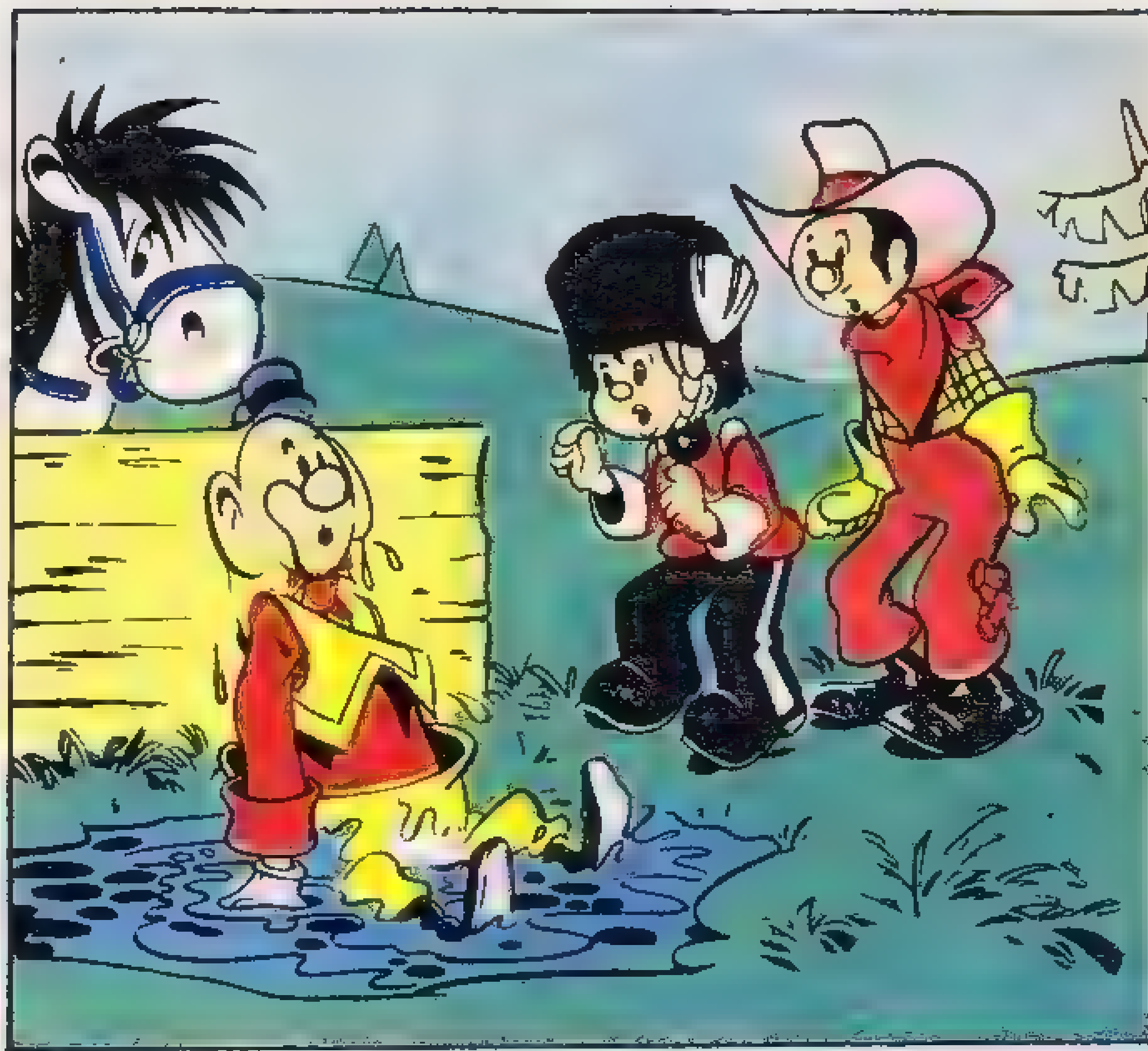
Maar in zijn haast had de clown een grote vergissing gemaakt. Hij was achterstevoren op het paard gaan zitten. Eerst had hij nog niets in de gaten. „Allee, hup," riep hij en op hetzelfde ogenblik ging het paard er vandoor. Het galopeerde recht op een hek af.

SPEELGOED

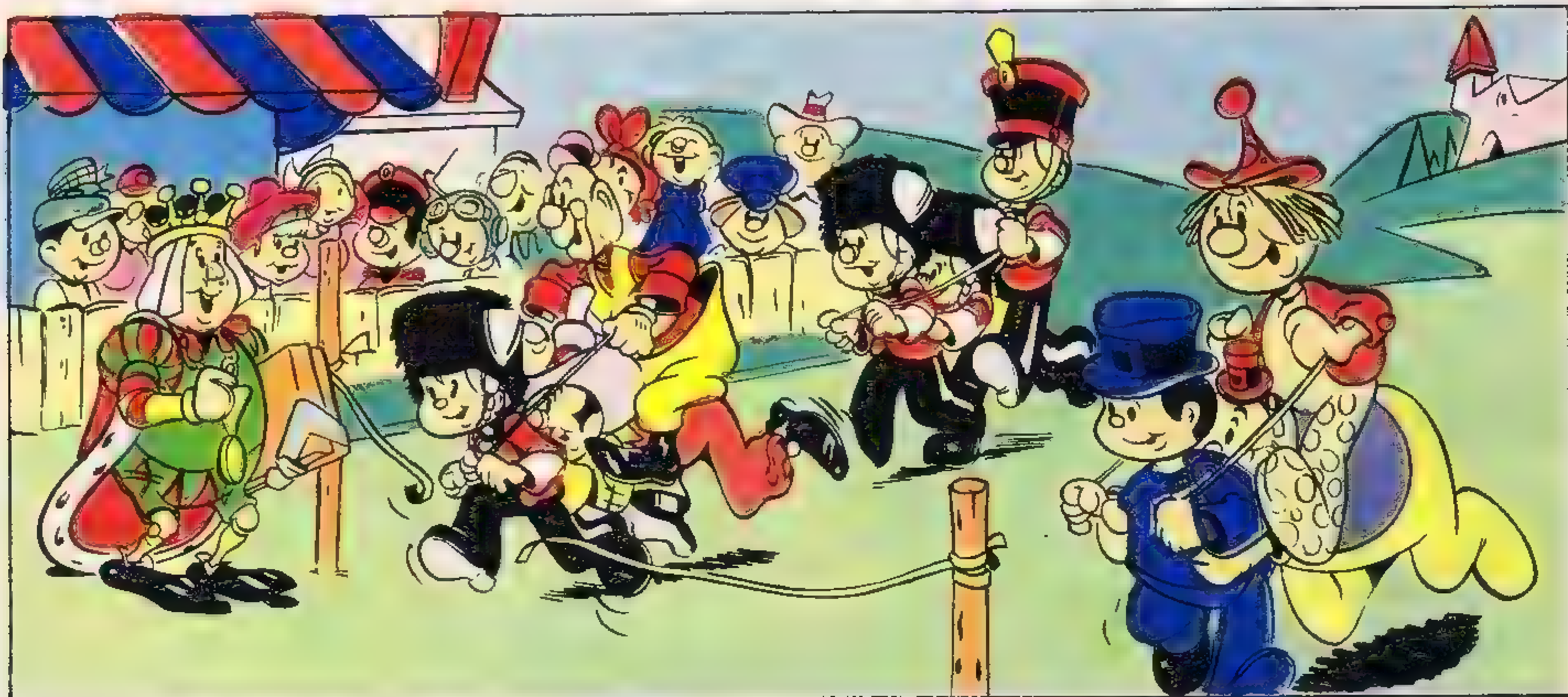

Vlak voor ze bij het hek waren, kwam Kwink tot de ontdekking dat er iets niet klopte en al gauw had hij door dat hij achterstevoren te paard zat. „Stop! Stop!" riep hij, maar het was te laat. Het paard was bij het hek gekomen en nam een aanloop.

De arme clown schoot van de paarderug af en vloog in een boog over het hek. Aan de andere kant lag een grote plas water en daar kwam hij pardoes in terecht. Op dat ogenblik kwamen Tommie en cowboy Tex voorbij. Ze zagen Kwink liggen en hoorden wat er gebeurd was.

„Maak je maar geen zorgen, Kwink," zei Tommie. „Als ruiter ben je niet zo fantastisch, maar je hebt toch nog kansen genoeg om een prijs te winnen. Na de eigenlijke rodeo worden er allerlei wedstrijden gehouden en daar win je vast wel iets bij. Kom maar gauw mee!"

De rodeo werd gewonnen door cowboy Tex, maar toen die afgelopen was, was de tijd gekomen voor allerlei behendigheidswedstrijden. Tommie, Kwink en cowboy Tex deden er ook aan mee en ze wonnen een paar mooie prijzen. Je kunt je voorstellen dat Kwink enorm blij was.

Het gouden huis

Vervolg van blz. 11

„En jij gaat ook mee," zei de man tegen Frank. „Voor het geval het meisje niet precies meer weet waar ze dat spul gevonden heeft!"

„Doe wat hij zegt," fluisterde Lena tegen Frank toen ze zag dat hij en meneer Jackson op het punt stonden de schurken aan te vallen. „Zo gauw als ik die lui heb laten afstappen, laat jij hun paarden los!"

Even tevoren waren Lena en haar tante van plan geweest samen een eindje te gaan rijden en dus stonden er twee paarden klaar. Ondanks de protesten van haar oom en tante sprong Lena op het ene paard. Frank besteeg het andere paard en even later vertrok de stoet met Lena voorop in de richting van de open vlakte, die links voorbij het huis begon.

De rit duurde een hele tijd en op het laatst begonnen de twee overvallers ongeduldig te worden. „Komen we nog ooit op die bewuste plek?" vroeg de man met het litteken.

„Ginds in het ravijn," zei Lena en wees op een tamelijk diepe kloof met steile hellingen.

De ogen van de boeven begonnen te glinsteren van begeerte en toen Lena op een gegeven ogenblik uit het zadel sprong, stonden ze in een oogwenk naast haar. „Let op de paarden!" zeiden ze tegen Frank.

Lena begon aan de afdaling van de steile helling. De mannen volgden haar, nadat ze eerst hun revolvers in de holster gestoken hadden om hun handen vrij te hebben. Hier had Lena op gewacht. . .

Met een onverwachte beweging dook ze weg achter een uitstekende rots en op hetzelfde moment was ze uit het gezicht van de mannen verdwenen. Voor de twee goed en wel in de gaten hadden wat er gebeurde, was ze weer tegen de helling opgeklauterd. Pas toen ze helemaal bovenaan was begrepen de boeven dat ze in de val gelopen waren.

Frank stond op haar te wachten en het was hem aan te zien dat hij zich grote zorgen maakte. „Ik heb de paarden van die kerels de vlakte opgejaagd," zei hij. „Vlug, laten we er vandoor gaan!"

Lena sprong in het zadel en voor de boeven de top van de helling bereikt hadden galoppeerden zij en Frank al door de vlakte, onbereikbaar voor hun achtervolgers.

„Ze hebben een hele wandeling voor de boeg voor ze in Four Corners zijn!" lachte Lena.

„Wij moeten zorgen dat wij daar eerder zijn, dan kunnen we die vindplaats van jou officieel laten registreren," zei Frank.

„Dat is helemaal niet nodig," antwoordde Lena. „Hij is al lang geregistreerd!" Ze keek Frank aan en begon te lachen toen ze zag hoe verbaasd hij was. „Het enige dat we te doen hebben is zo vlug mogelijk naar huis rijden. Oom en tante zullen wel vreselijk ongerust zijn!"

Toen Lena en haar neef bij het huis verschenen, kwamen meneer en mevrouw Jackson opgewonden naar buiten hollen. „Is alles goed met jullie?" vroeg meneer Jackson ongerust.

„Ja, hoor," zei Lena en vlug vertelde ze wat er gebeurd was. Toen ze haar verhaal beëindigd had, vroeg Frank: „Maar waar heb je dan toch in vredesnaam die goudklompjes gevonden?"

Lena glimlachte. „Het kwam allemaal door het boek, dat ik van de bibliotheek geleend had. Het was een verhaal, dat hier in deze streek speelde. Er stond onder andere in, dat dit huis honderden jaren geleden gebouwd is. Het werd opgetrokken van adobe, dat is gedroogde modder. Die modder werd uit de kreek gehaald lang voordat iemand daar naar goud gezocht had. . ."

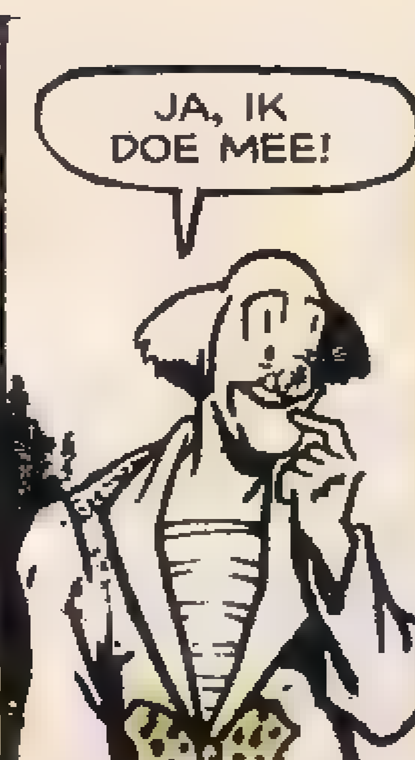
„Dus. . . dus je bedoelt, dat de muren van ons huis vol met goud zitten?" riep Frank ongelovig uit. Hij keek met grote, verbaasde ogen de kring rond en begon toen te lachen. „Dus dáár ben je al die tijd mee bezig geweest! Je hebt goud in de muren gevonden en dat heb je naar de bank in Four Corners gebracht en. . . En ik dacht nog wel dat je een luie nietsnut was!" Hij begon te blozen en vervolgde aarzelend: „Het. . . het spijt me, Lena!"

Meneer Jackson pakte een hamer. „Kom mee," zei hij. „We gaan eens kijken of we nog meer goud uit de muren kunnen peuteren!" Hij lachte tegen Lena. „Zeg eens eerlijk: wil je straks weer terug naar school of blijf je liever hier?"

Lena pakte ook een hamer en liep naar de zijmuur van het huis. Dat was haar antwoord. Goudzoeken was veel opwindender dan op een deftige school zitten. . .

COCO de CLOWN

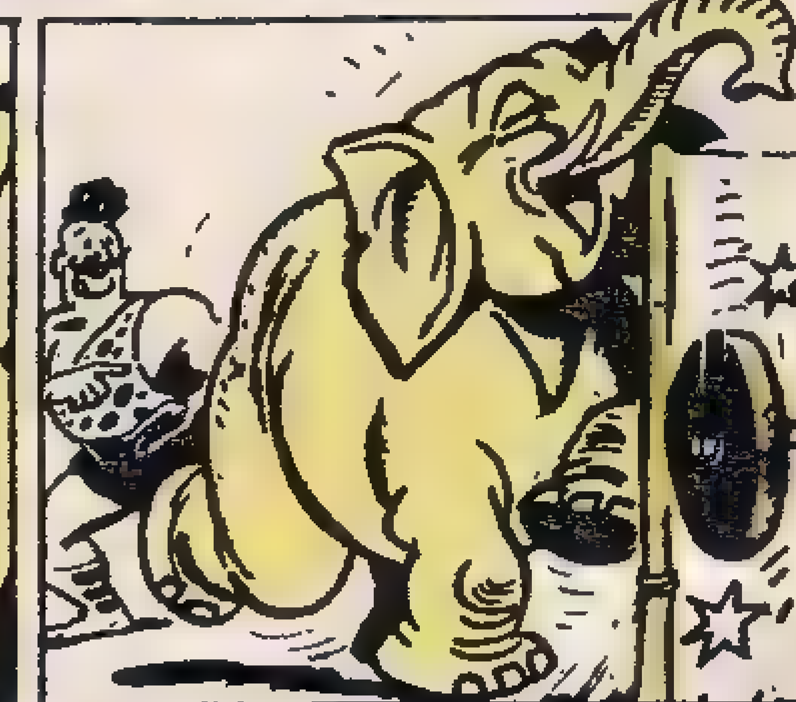

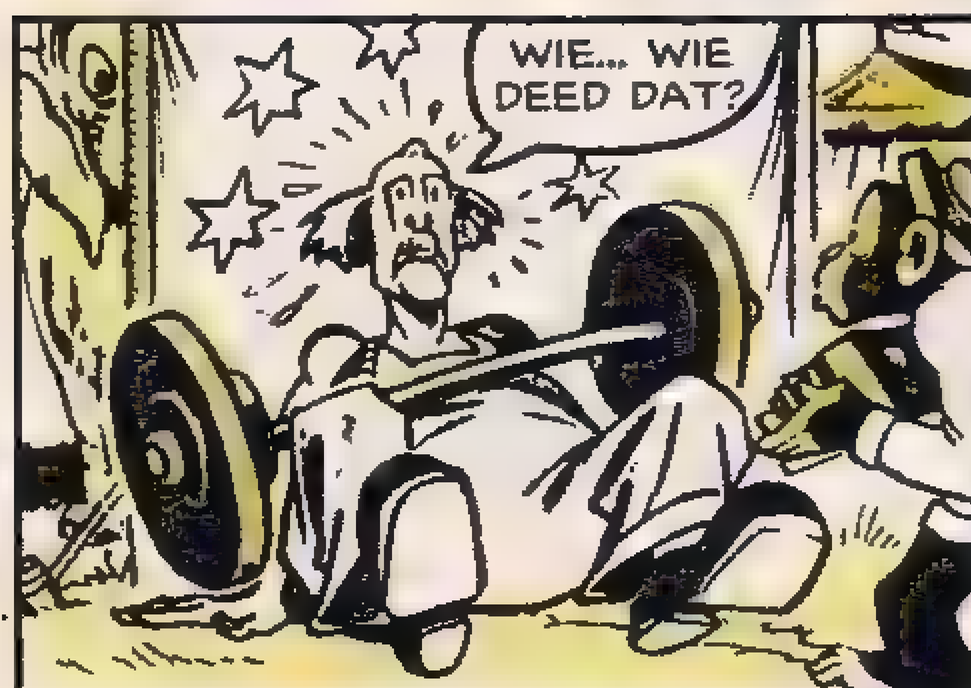

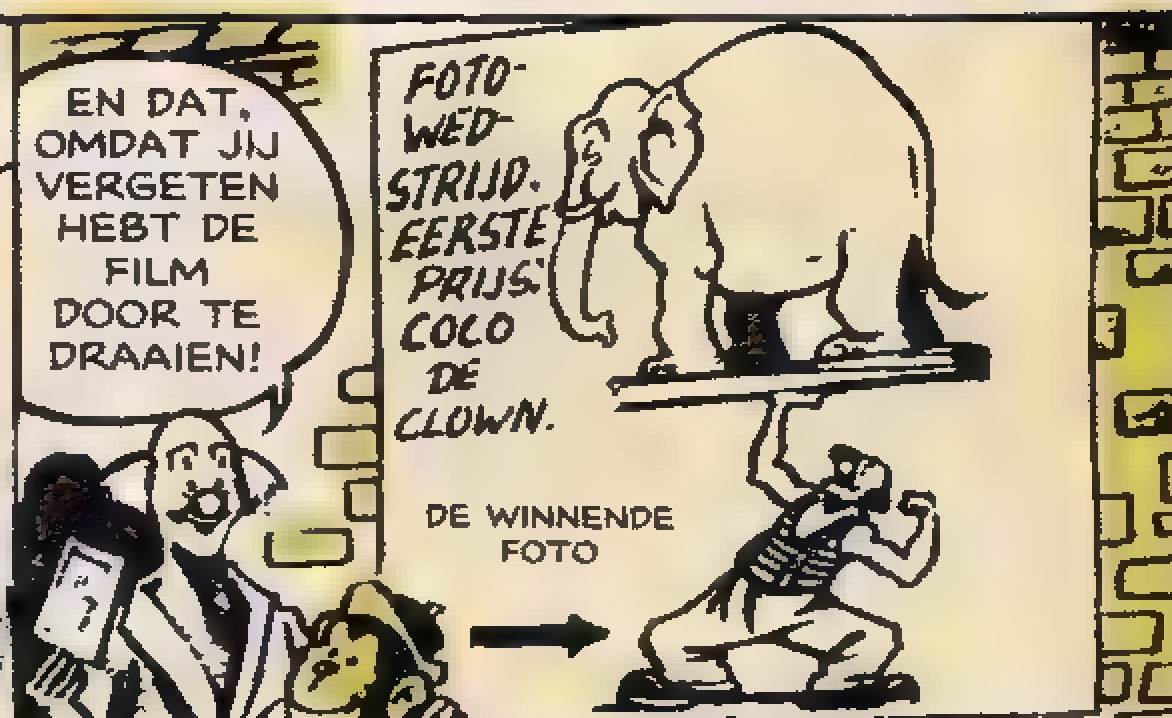
LATER

ALS COCO IN DE WINKEL ZIJN FOTO'S GAAT HALEN...

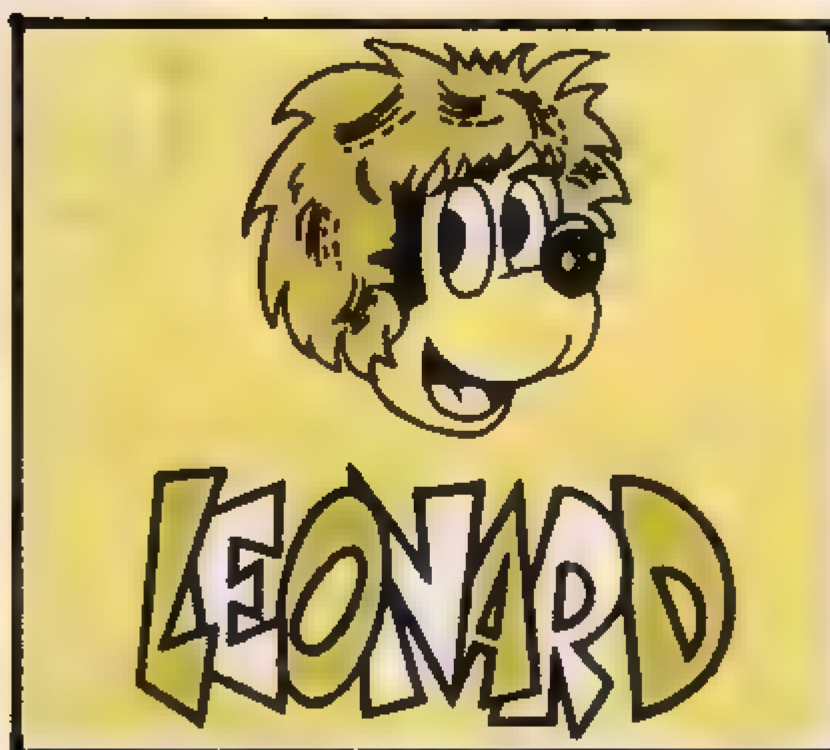

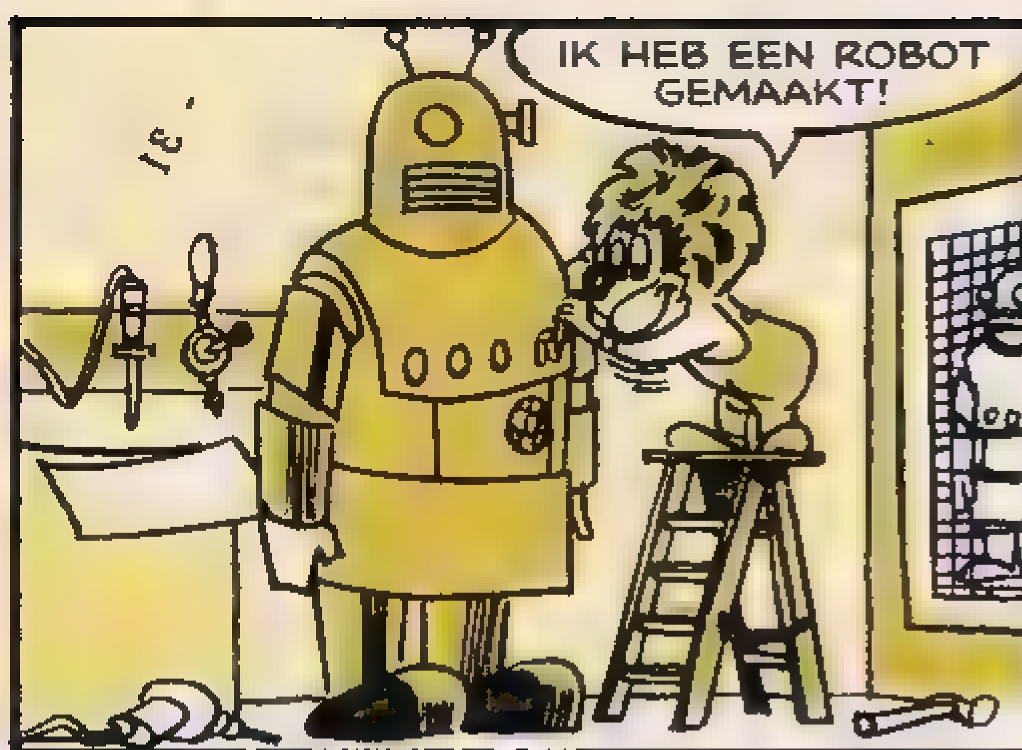

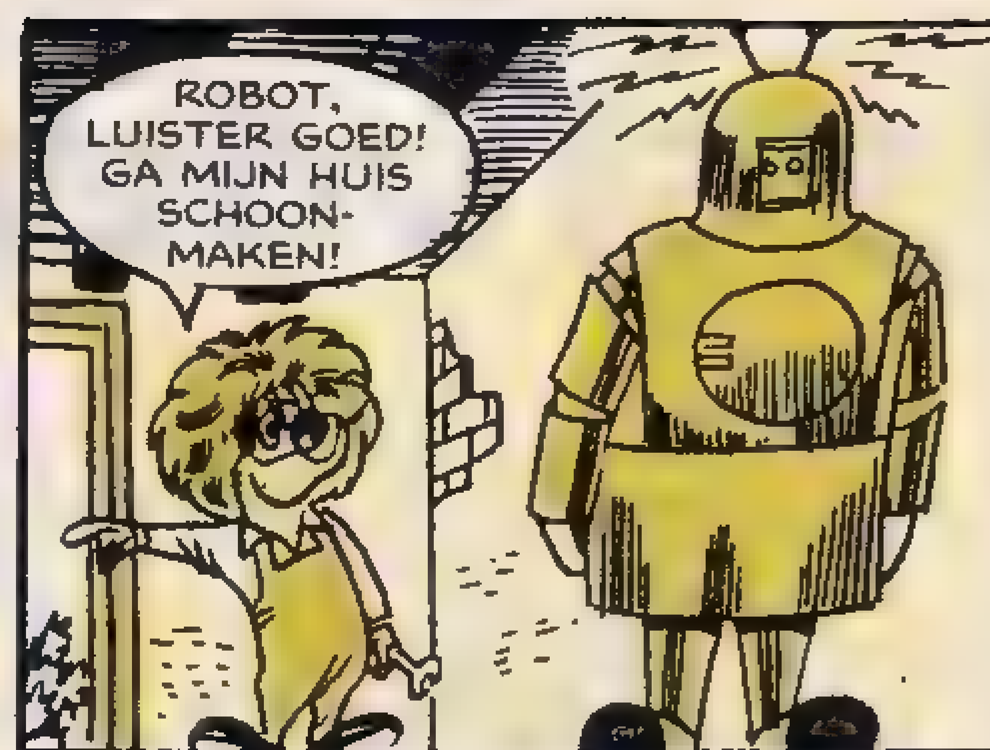

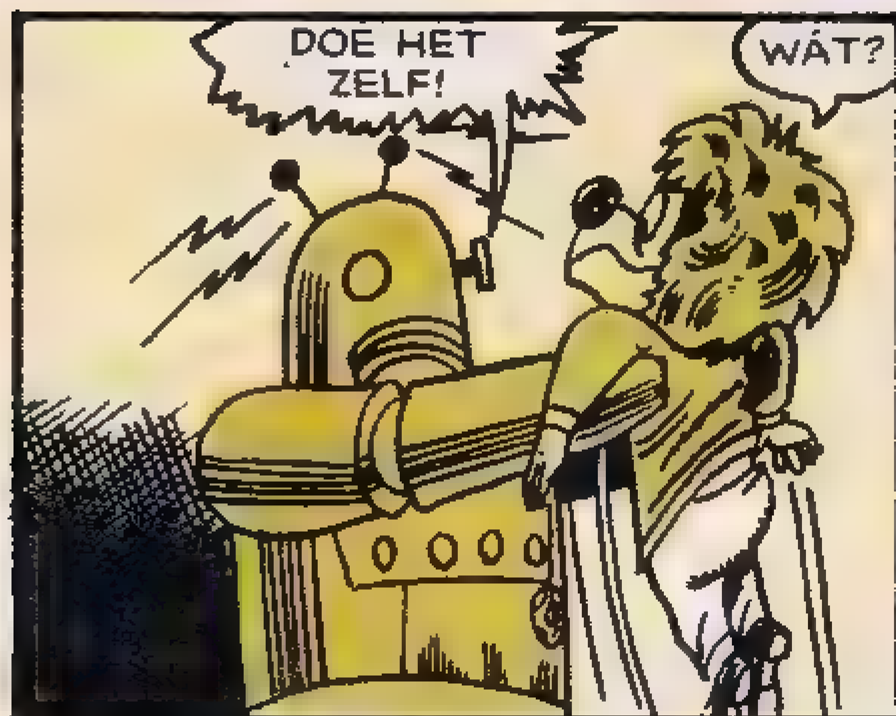
BILLIE TURF, *het dikste studentje ter wereld*

LEONARD

IK HEB EEN ROBOT GEMAAKT!

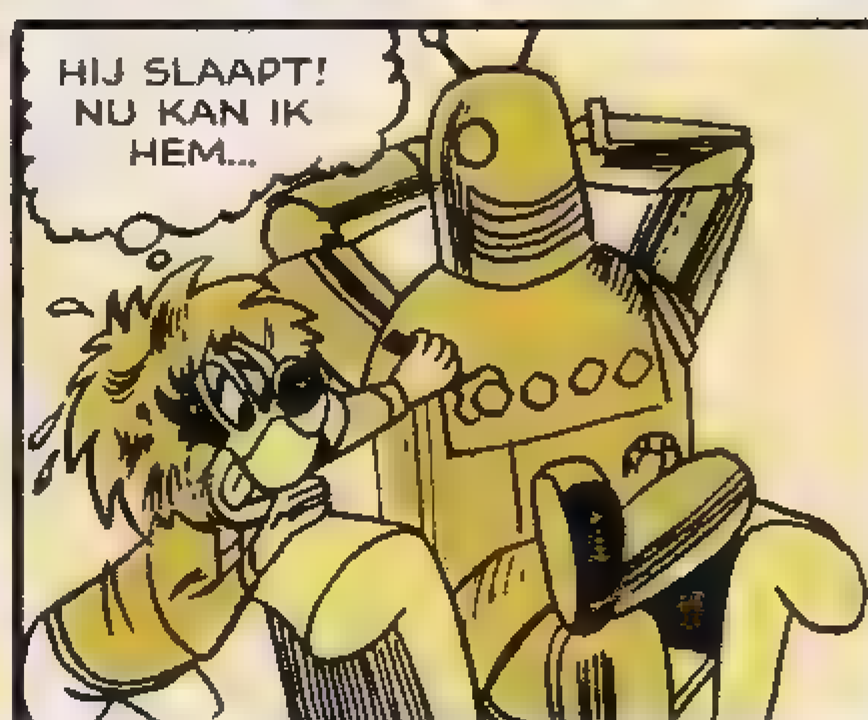

ROBOT, LUISTER GOED! GA MIJN HUIS SCHOON-MAKEN!

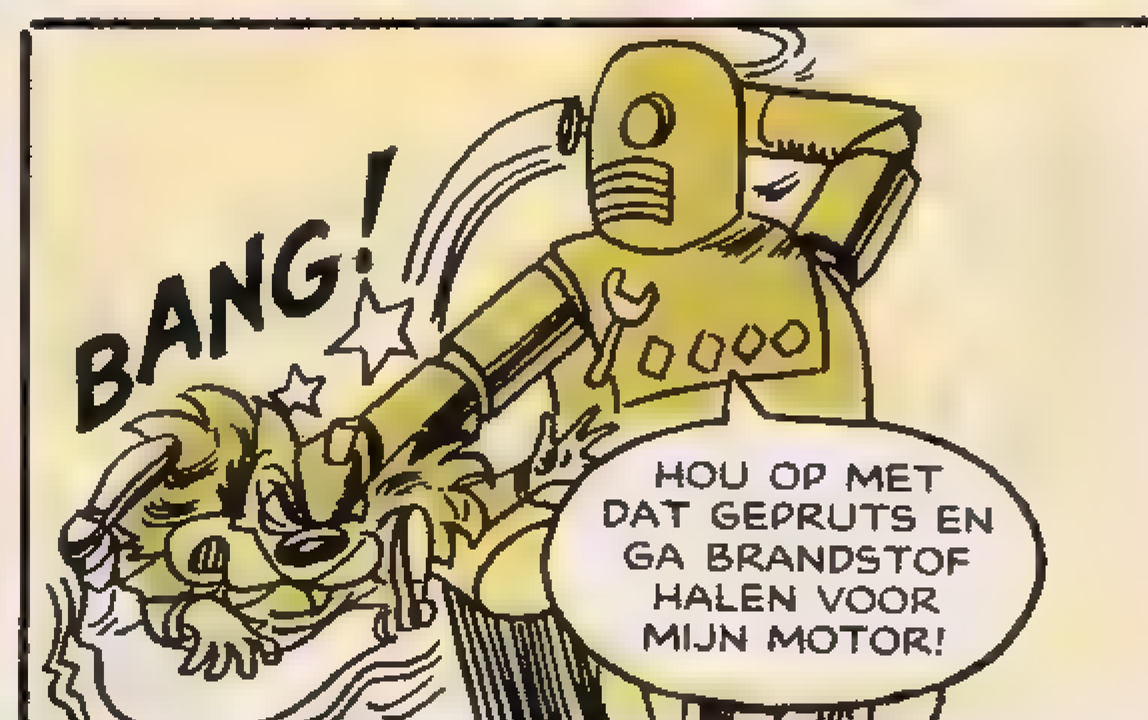

DOE HET ZELF!
WÁT?

BAH, WAT HEB IK AAN ZO'N LUI GEVAL?

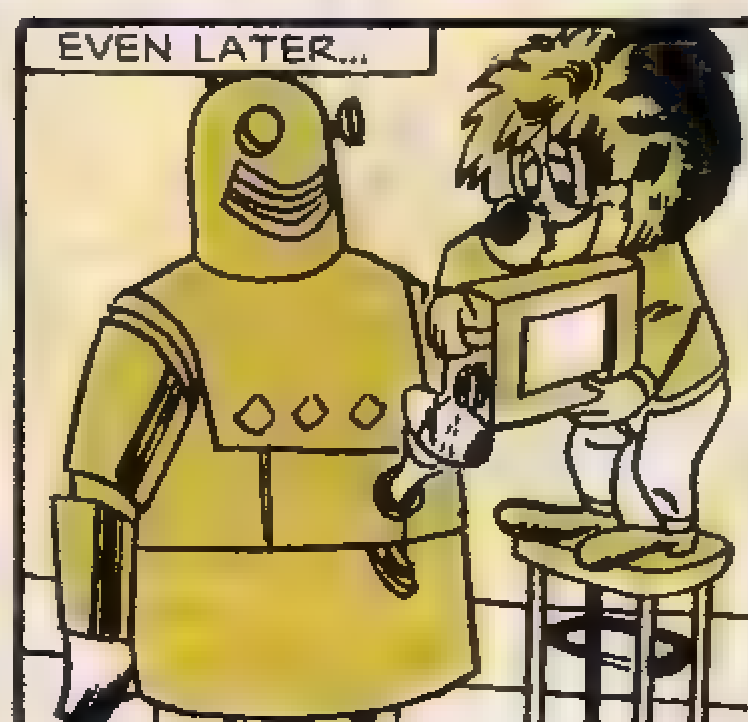

GEEN PRAATJES! GA DE TUIN WIEDEN!

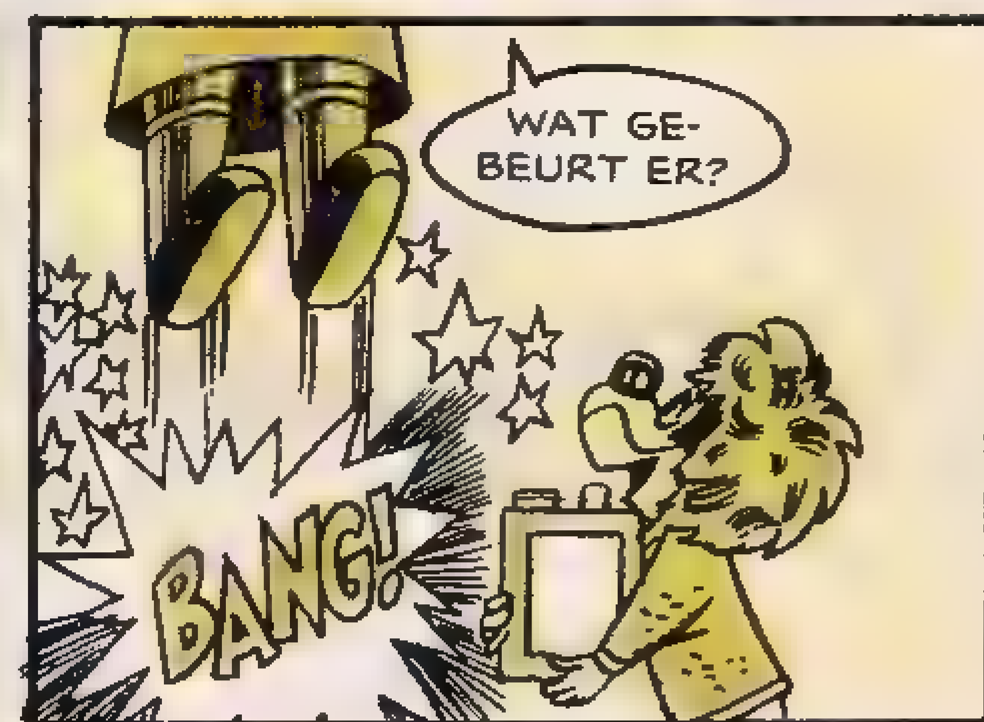

ALS HIJ MAAR NIET DENKT DAT HIJ MIJ KAN BEVELEN!

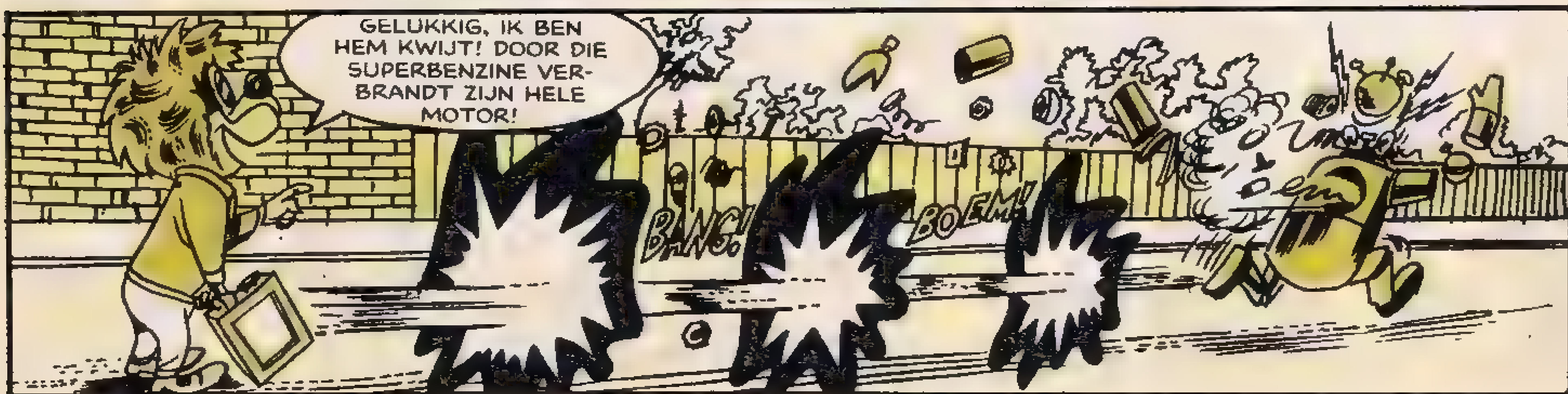

HIJ SLAAPT! NU KAN IK HEM...

BANG!
HOU OP MET DAT GEPRUTS EN GA BRANDSTOF HALEN VOOR MIJN MOTOR!

IK ZAL HEM WEL KRIJGEN!

EVEN LATER...

WAT GE-BEURT ER?
BANG!

GELUKKIG, IK BEN HEM KWIJT! DOOR DIE SUPERBENZINE VER-BRANDT ZIJN HELE MOTOR!
BANG!
BOEM!

Het komt in de bus

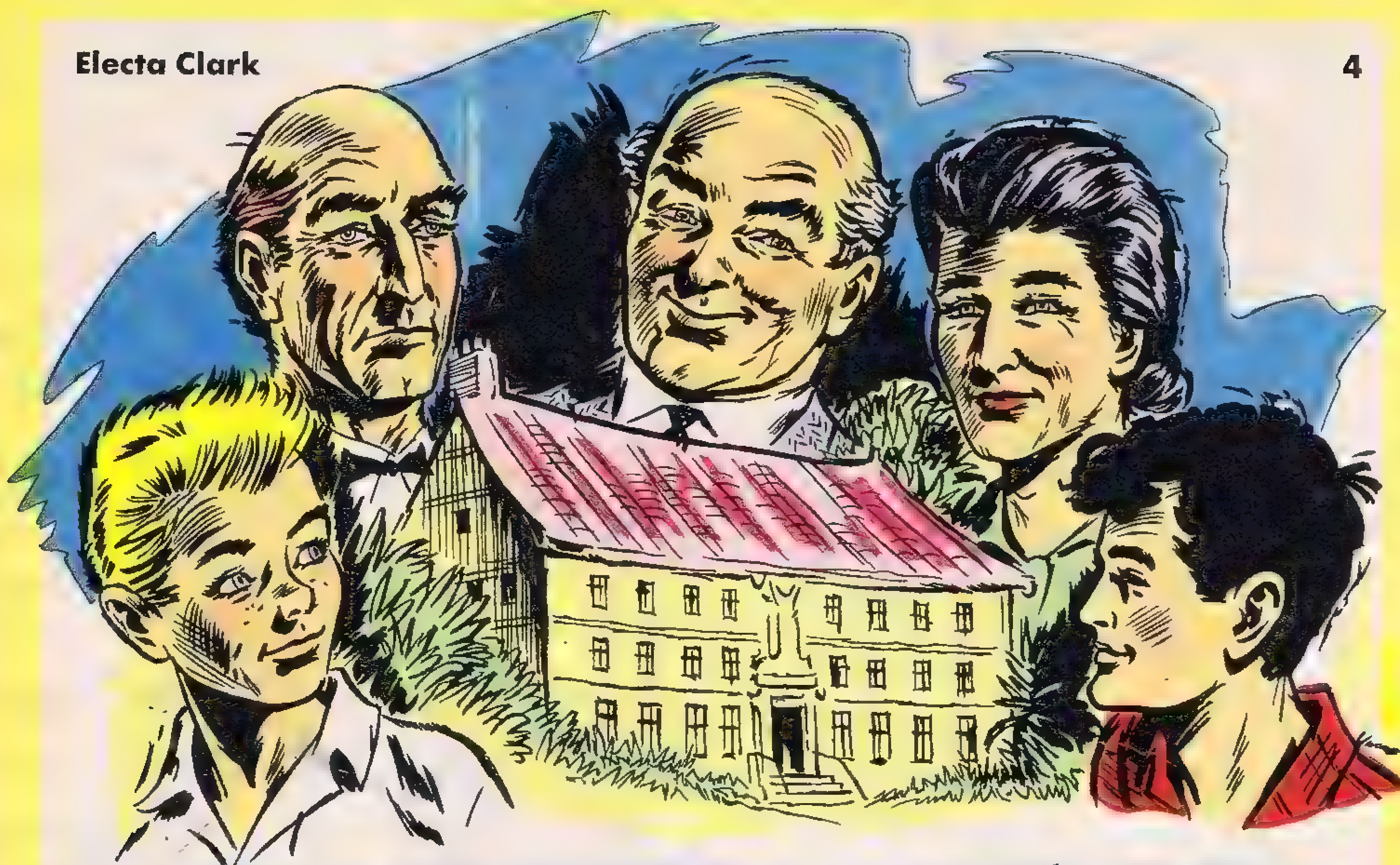
Vervolg van bladzijde 3

Anja Hertogs (13), Radiostraat 27, Eindhoven, wil corresponderen met een meisje van haar leeftijd. • *Hanneke Kaales (14), Populierenweg 55 II, Amsterdam-O.,* wil corresponderen met een meisje of jongen van haar leeftijd. • *Tonny Vink (13), Prinses-Irenelaan 6, Tiel,* wil corresponderen met een jongen van zijn leeftijd. • *Lolkjen Kuperus (13), Legemeer 8 (Fr.),* wil corresponderen met een meisje van haar leeftijd in Zeeland, liefst uit het boerenbedrijf. • *Frida Klappe (14), Mussenstraat 13, Amsterdam-N.,* zoekt een correspondentievriend van haar leeftijd. • *Martha Folkersma (13), Begoniastraat 204, Den Haag,* wil corresponderen met een meisje of jongen van haar leeftijd. • *Koen v. d. Kamp (16), Hoofdstraat 192, Apeldoorn,* wil corresponderen met prot. meisje van zijn leeftijd, liefst in Nederland. Hobby's: sport, fietsen, modelbouw. • *G. Huis in 't Veld, Broekstraat 41, Klarenbeek (Gld.),* spaart speldjes. Hij geeft er suikerzakjes, lucifersmerken, sigarebandjes en Bazookawikkels voor in ruil. • *Beppie Lookers (14), v. Glijmesstraat 26, Standdaarbuiten (N.-Br.),* wil corresponderen met een meisje of jongen van haar leeftijd. • *José Counotte (14), Grensstraat 22, Vaals (L.),* wil corresponderen met een r.k. meisje of jongen van haar leeftijd. • *Vera Wissink (15), Stokkum 30 a, Gem. Bergh (Gld.),* wil corresponderen met een r.k. jongen van haar leeftijd. Hobby's: sport en de natuur. • *Doortje v. d. Vooren (16), Putsestraat 18b, Rotterdam-25,* wil corresponderen met een meisje of jongen van haar leeftijd. • *Marietje v. d. Belt (14), Zwarteweg 19 III, Zwollerkerspel,* wil corresponderen met een meisje van haar leeftijd. Marietje spaart foto's van filmsterren. • *Theo Suvaal (17), Heinlantstraat 113, Rotterdam-25,* wil L.P.'s van Little Richard ruilen voor foto's van filmsterren, plakboeken of oude muziekbladen. • *Ineke van Baal (15), Noord-Brabantlaan 41, Eindhoven,* wil corresponderen met een meisje of jongen in Amsterdam of omgeving. Hobby: muziek. • *Leonie Bras (14), Rijkebuurtstraat 17, Bergen op Zoom,* wil corresponderen met een jongen en een meisje van haar leeftijd in Overijsel of Zeeland. • *Ans van Delft (13), Prunuslaan 49, Rhenen,* wil corresponderen met een meisje van haar leeftijd. • *Helen van Hoesel (14), Limbrichterweg 23, Sittard,* wil corresponderen met een Nederlandse jongen van haar leeftijd. Helen speelt gitaar en houdt veel van moderne muziek. • *Johan den Boer, Molenstraat 36, Zierikzee,* wil Captain-Grantplaatjes en speldjes ruilen. • *Ciska Schrijvers (14), Herenweg 65, Warmond (Z.-H.)* en *Jeanne Schavemaker (15), Dorpsstraat 20, Warmond (Z.-H.),* willen corresponderen met twee meisjes of jongens van hun leeftijd, liefst in het zuiden van Nederland. • *Astrid Groeskamp (12), Stationsplein 2, Doetinchem,* wil corresponderen met een gids van elf of twaalf jaar. • *Rijkje van Gestel (18), Tielsestraat 5 A, Opheusden (Betuwe),* wil corresponderen met een jongen van haar leeftijd. Hobby: lezen. • *Ludo Nicolaes (15), Pletzersstraat 33 A, Wolder-Maastricht,* wil corresponderen met een Engelse jongen of meisje van zijn leeftijd. Hobby's: zwemmen, kamperen, vogels. Wie heeft adressen? • *Mecan Goor (13), Bruinissestraat 8, Pendrecht-Rotterdam-23,* wil corresponderen met een jongen of meisje tussen dertien en zestien jaar. • *Ria Belier (12), Linnaeusstraat 118, Zaandam,* wil corresponderen met een meisje of jongen van haar leeftijd. Hobby's: paarden en paardesport. • *Hennie v. Kuijlenburg (11), Zandstraat 25, Liessel (N.-Br.),* wil corresponderen met een r.k. meisje van haar leeftijd in Nederland. • *T. J. in 't Veld (17), Dantestraat 12, Rotterdam-24,* wil corresponderen met een meisje van zeventien of achttien jaar. • *Riet Hansen (14), Montforterweg 10, Linne (L.),* zoekt een correspondentievriendin of -vriend van haar leeftijd. Hobby: sport. • *Jannie Buisman (15)* en *Jannie Noppers (15), Julianastraat 9, De Krim,* willen corresponderen met twee jongens van hun leeftijd. • *Elly Kaandorp (14), Rijksstraatweg 91, Limmen (N.-H.),* wil corresponderen met een r.k. meisje van haar leeftijd. • *Marian Jansen (13), Hertstraat 74, Nijmegen,* wil corresponderen met een r.k. meisje van haar leeftijd in Zuid-Limburg. Marian spaart postzegels en houdt veel van dieren, vooral van honden. • *Bart Jansen (14), Hertstraat 74, Nijmegen,* zoekt een r.k. correspondentievriend of -vriendin in Nederland of België. Hobby's: sport en dieren. • *Cokkie Roel (15), Leyweg 580, Den Haag* en *Barbara van Loenen (15), Olststraat 11, Den Haag,* willen corresponderen met twee jongens van hun leeftijd in Nederland of België, niet in Zuid-Holland. • *Henk de Vries (14), Groenestraat 173, Kampen,* wil corresponderen met een meisje van zijn leeftijd.

Zie ook bladzijde 26

Electa Clark

4

De wonderlijke avonturen van Casey McKee

Met tekeningen van Herman Giesen

KORTE INHOUD: *Casey McKee komt in de zomervakantie logeren bij zijn oom, meneer Bouncer. In de tuin van oom Bounce vindt hij in een vogelbad een brief, die aan hem gericht is. Later wordt hij hartelijk verwelkomd door zijn oom en door mevrouw Twigley, de huishoudster. Oom Bounce vertelt dat er de laatste tijd vreemde dingen in zijn huis gebeuren. Een kist met souvenirs uit Afghanistan is verdwenen, er is ingebroken en het hek van de hoofdingang gaat uit zichzelf open... Casey vindt de kist terug in de garage.*

Oom! Was die man in de buurt op de dag dat de kist aankwam?" vroeg Casey gespannen.

„Wie? Baars? Ja, natuurlijk, butlers zijn altijd ergens in de buurt," antwoordde zijn oom. „Ik begrijp wel waar je op doelt natuurlijk: je verdenkt Baars ervan de kist te hebben verborgen toen ik in huis was om de telefoon te beantwoorden." Oom Bounce keek nadenkend naar de deur die Baars net vereerd had door erdoor te gaan. „Nou, Casey, natuurlijk weet ik niet heel zeker dat hij het niet gedaan heeft. Maar waarom? Je moet me dan vertellen waarom hij dat deed."

Casey haalde zijn schouders op. „Als hij het gedaan heeft, vind ik wel een manier om hèt te bewijzen," antwoordde hij vol vertrouwen. „Maar nu, oom Bounce, gaan we de kist uitpakken en eens kijken wat er verdwenen is."

Ze pakten de kist uit en droegen de inhoud naar huis. (Terwijl ze bezig waren werd het eten koud en mevrouw Twigley gaf hun ronduit standjes.) Er werd niets vermist. Er zat zelfs nog een vreemdsoortige waterpijp, een oosterse waterpijp, in de kist waarvan meneer Bouncer vergeten was; dat hij die in Afghanistan gekocht had

„Mijn hubbel-bubbel!" riep hij uit. „Nou kan ik lekker roken na het diner!"

Eindelijk gingen hij en Casey eten.

„Wel, wel," zei oom Bounce opgewekt, „het eerste raadsel is opgelost. De kist is terug. Nu zullen de andere raadsels ook wel stuk voor stuk verklaard kunnen worden: de openstaande deuren, het gestolen telegram, als dat tenminste gestolen is, die kleine diefstallen, de idiote telefoontjes en de hele rest. Dan hoef ik me over deze hele toestand geen zorgen meer te maken!"

Oom Bounce was iemand die altijd verwachtte dat alles wel voor elkaar zou komen, net zoals die gemakkelijke legpuzzels voor kleine kinderen. Maar deze keer had hij het bij het verkeerde eind. Iedere dag werden er nu nieuwe raadsels aan de bestaande toegevoegd!

VIERDE HOOFDSTUK

Een gevangene op zolder

Casey bracht de volgende morgen in zijn ooms bibliotheek door. Hij bladerde wat

in een half dozijn boeken die hij bij eerdere logeerpartijen met plezier gelezen had. Voor die boeken was hij nu echt te oud geworden, maar bij het nog eens doorbladeren leek het net of je weer oude vrienden ontmoette. Toen zocht hij een stuk of tien nog niet gelezen boeken uit die spannend leken en bracht ze naar zijn kamer. Die wilde hij gaan lezen wanneer hij tijd had.

Casey zette de stapel op het tafeltje bij zijn bed. Hij rekte zich uit en geeuwde.

,,Tjonge!'' zei hij tegen zichzelf. ,,Ik heb de hele morgen nog niet één keer aan het mysterie gedacht.''

Hij slenterde de hal in en stond toen op de overloop bij de achtertrap. Onder hem klonken het opgewekte gerammel van borden en de kakelende stemmen van mevrouw Twigley en de kokkin, die samen aan het werk waren.

Hij had nu de hele huishoudelijke staf ontmoet. Behalve Baars, de butler (die ook chauffeerde als dat nodig was), had mevrouw Twigley nog een dikke, rustige vrouw, die Alice heette, als kokkin aangenomen en ook twee jonge, nogal dwaze dienstmeisjes, Genevieve en Loretta. Deze vier hadden hun kamers op de tweede verdieping. Mevrouw Twigley bewoonde een paar kamers beneden bij de keuken. De tuinman en de knecht woonden in de stad.

Het is bijna tijd om te lunchen, dacht Casey. Iedereen is waarschijnlijk druk bezig beneden. Dit is dé gelegenheid om eens op de tweede verdieping rond te snuffelen.

Hij aarzelde een moment. Hij stond al met een voet op de trap. Hij peinsde: Ik zou het reuzevervelend vinden als iemand me daar zou betrappen. Ik heb er eigenlijk niets te maken. . . Onzin, ik ben toch detective? Hoe kan ik nou iets op het spoor komen, als ik aan mijn goede manieren moet denken?

En terwijl hij zichzelf zo aanmoedigde, sloop Casey op zijn tenen de trap op naar de bediendenkamers. Twee van de slaapkamerdeuren waren dicht. Hij deed ze voorzichtig open en gluurde naar binnen. Het waren nette kleine kamers. Parfumflesjes en schoonheidsmiddeltjes op de toilettafels wezen erop, dat de dienstmeisjes hier sliepen. Een derde deur stond open en hij zag een grote foto van een onnozel lachende Alice, de kokkin.

Casey gniffelde. Stel je voor dat je een foto van jezelf in je kamer zet om naar te kijken, dacht hij.

Hij stapte voorzichtig de kamer van Alice uit. De volgende deur was dicht. Een loper stak in het slot. Trillend van nieuwsgierigheid en opwinding draaide Casey de sleutel geruisloos om en deed de deur open.

,,Och, ja natuurlijk, dit is de zolder,'' zei hij tegen zichzelf. ,,Wat zal het fijn zijn om daar weer eens een kijkje te nemen. Maar nou niet.''

Hij sloot de deur van de stoffige overvolle rommelzolder zorgvuldig en ging naar de volgende kamer. De deur stond open en Casey zag onmiddellijk dat dit de kamer van een man was. De kamer van Baars! Casey voelde zijn hart van opwinding bonzen. Hiérvoor was hij naar boven gegaan en niet voor de kamers van de meisjes. Toen, terwijl hij op zijn tenen op de drempel stond te balanceren, hoorde hij plotseling een geluid. Hij sprong terug en drukte zich tegen de muur.

Ach! dacht hij en glimlachte wat zwakjes van opluchting. Het is alleen maar de douche die open staat. Gossie, ik wist niet dat er nog iemand boven was. Wie zou het zijn. . . een van de dienstmeisjes?

Maar toen werd zijn vraag door een stem beantwoord. Een mannenstem. Krachtig gezongen klonk boven het stromende water uit: ,,Ro-o-ozen die bloe-oe-oeien in Picardië. . .''

,,Het is Baars,'' fluisterde Casey. Hij ging vlug de kamer van de butler in. ,,Zolang het water stroomt ben ik veilig.''

Hij deed de kleerkast open en keek naar een pak dat daar hing. Hij ontdekte algauw dat alle zakken leeg waren. Vervolgens deed hij alle laden van de toilettafel open en keek vlug wat erin lag. Sokken, zakdoeken, ondergoed, pyjama's — geen

Casey sloop op zijn tenen de trap op naar de bediendenkamers.

interessante dingen. Geen papieren, geen brieven. Hij glimlachte toen hij in een van de laden de rood satijnen zwembroek zag liggen waarover zijn oom verteld had.

Maar op bed lag het zwarte pak van Baars, zijn gewone butlerspak. En boven op dat pak lagen een portefeuille, een sleuteletui, een handvol wisselgeld, een paar papiertjes. Koortsachtig van vreugde greep Casey de portefeuille.

„Twintig - veertig - vijftig - zestig - zeventig - vijfenzeventig - zesenzeventig - zevenenzeventig dollar. Verder niets."

Casey was vaaglijk verontrust toen hij de portefeuille liet vallen en de andere papieren bekeek. Er was een kwitantie van een kleermaker bij. En een kaartje met de naam van een bemiddelingsbureau voor huishoudpersoneel en de woorden: Bij deze bevelen wij Elmer A. Baars aan... Maar hoewel hij ieder woord op het kaartje las, kwam Casey niet veel meer van de man te weten dan zijn voornaam en de beginletter van zijn tweede naam. Er lag verder nog een gekreukte lege envelop en een circulaire van een zaak in huishoudelijke artikelen.

Bitter teleurstellend, dacht Casey. Hij trok het leren sleuteletui open. Er zaten acht sleutels in. Baars had als butler natuurlijk een volledig stel sleutels van het huis van oom Bounce. Maar juist omdat hij zoveel sleutels had, was het heel goed mogelijk dat het Baars was geweest die al de gesloten deuren zo geheimzinnig had opengemaakt. . .

Casey hoorde een deurknop rammelen. Baars kwam de badkamer uit!

Plotseling realiseerde Casey zich dat de rozen al enige minuten lang niet meer in de badkamer bloeiden. Op hetzelfde moment werd de stroom water van de douche minder. Toen hield die helemaal op.

„Ik kan nu beter vlug naar beneden gaan," mompelde Casey. Maar hij bedacht zich plotseling en wendde zich naar de toilettafel en sloeg het kleedje terug. Er lag niets onder. Hij zag ook dat er niets achter de spiegel was geplakt. Ook de achterkant van het schilderij „Lente in de Rockies" verborg niets. Zijn hand reikte naar een grote kalender die naast de deur hing en. . . hij hoorde een slot klikken en een deurknop rammelen. Baars kwam de badkamer uit!

Casey vloog in wilde paniek de slaapkamer uit alsof hij door een kanon werd afgeschoten. Hij begon naar de trap te rennen, maar bleef toen als verlamd staan. Hij zou nooit zover kunnen komen vóór de badkamerdeur openging... Wanhopig draaide Casey zich om. Dát was de kans — de zolder!

Gelukkig was hij vergeten de deur weer op slot te doen. Hij rukte hem open, sprong naar binnen en deed de deur behoedzaam achter zich dicht. En daar stond hij en vergat zelfs adem te halen. In zijn opwinding kon hij het bloed in zijn oren horen suizen.

Statige voetstappen — die van Baars — weerklonken door de hal met de kale vloer. De stappen hielden plotseling bij de deur van Baars op.

Casey, die geen spier durfde te bewegen in deze dodelijke stilte, stelde zich de man voor terwijl hij door zijn open kamerdeur naar binnen stond te kijken.

„Waar kijkt hij toch naar?" vroeg Casey zich in ontzettende vertwijfeling af. „Heb ik zijn portefeuille op de grond laten vallen? Heb ik vergeten het geld terug te leggen? Heb ik de kastdeur open laten staan? Of ligt het kleedje op de toilettafel nog teruggeslagen?"

Nu hoorde hij weer voetstappen. Rustige voetstappen. Een hand werd op de knop van de zolderdeur gelegd. Casey drukte zich tegen de muur en voelde zijn gezicht gloeiend heet worden. Hij bedacht dat hij wel weer een belachelijk figuur zou slaan, als Baars de deur zou openen en naar hem zou staren met die uitdrukkingloze ogen.

Casey deed ondanks zijn ontzetting geen stap naar achteren, omdat hij bang was dat het kraken van de planken hem zou verraden. Hij realiseerde zich niet dat de spleet onder de deur breed was. Zo breed dat iedereen die zich vooroverboog heel duidelijk de rubberneuzen van zijn grote gymschoenen kon zien — naast elkaar, net achter de deur.

Na een ogenblik dat jaren en jaren

scheen te duren nam Baars zijn hand van de deurknop. Hij draaide de sleutel om. Casey was opgesloten!

De eerste impuls van de jongen was om te roepen: „Laat me eruit! Ik ben Casey McKee! Laat me eruit!"

Maar toen zei hij woest tegen zichzelf: „Nee, ik sterf liever van de honger en laat me hier liever verkommeren dan dat ik dat ei om hulp vraag."

Hij stond heel stil en luisterde. Aan de andere kant van de deur liep Baars met afgepaste stappen heen en weer. Laden werden opengetrokken en weer dichtgedaan. Er ritselde wat. Een raam werd naar boven geschoven. Of naar beneden, dat wist Casey niet.

Terwijl hij daar zo als een hulpeloze gevangene stond, had Casey tijd genoeg om na te denken. Te veel tijd zelfs. Er was iets aan de hand met de portefeuille, vertelde hij zichzelf. Daar zat een luchtje aan. Hoeveel geld zat erin? Zevenenzeventig dollar. Dat was een heleboel, maar wat wist Casey van butlerssalarissen? Misschien was het wel een heel normaal bedrag... Nee, het was niet het geld dat hem bezighield.

Plotseling zag Casey met zijn ongebreidelde fantasie de portefeuille van zijn vader voor zich. Dat is het! dacht hij opgetogen. De portefeuille van Baars leek zo vreemd, omdat er *niets anders* dan geld in zat.

In de portefeuille van Caseys vader zaten een persoonsbewijs met zijn foto en een vingerafdruk, een rijbewijs, een stel bewijzen van lidmaatschap van diverse verenigingen, een schouwburgkaartje, een foto van zijn moeder, een paar papiertjes met adressen erop gekriebeld en wat kaartjes van vertegenwoordigers. De portefeuille van zijn vader was eigenlijk gewoon een levensbeschrijving. Als je de inhoud bekeek kon je alles over meneer McKee te weten komen.

Maar wat zat er in de portefeuille van Baars? Alleen maar geld! Er zat een heel vies luchtje aan.

Baars verbergt wat, dacht Casey. Hij houdt zijn ware identiteit geheim. *Waarom?*

Casey hoorde Baars eindelijk zijn kamer uitlopen, de deur stevig sluiten en de achtertrap aflopen naar de keuken. Ogenblikkelijk draaide Casey de deurknop om, maar zoals hij al verwacht had, was de deur op slot.

„Nou zit ik hier als een vis op het droge," vertelde hij zichzelf. „Als een baars op het droge," voegde hij eraan toe, maar hij kon slechts een zwak grijnsje opbrengen als waardering voor zijn eigen geestigheid. „Ik zou het ellendig vinden als ik op de deur zou moeten bonzen en een van de dienstmeisjes zou moeten smeken om me eruit te laten."

Toen schoot hem iets anders te binnen en hij zei hardop met een klein verloren stemmetje: „Ik zou het nog ellendiger vinden als er uren, uren en uren niemand boven komt, zodat ik wel kan blijven kloppen en vragen... Het is bovendien lunchtijd en ik heb honger. Nou, ik zal eens gaan onderzoeken of er een andere manier is om hieruit te komen."

Hij scharrelde tussen de bende oude meubels, kisten en dozen naar de voorkant van de zolder. Daar was de trap die naar de eerste verdieping leidde. Hij ging naar beneden en draaide hoopvol de knop om.

Nee, ik heb gisteren al aan de andere kant gemerkt dat die deur op slot is, herinnerde hij zich. Hij legde zijn oor tegen de deur en luisterde ingespannen. Geen geluid. Casey huiverde, hij was alleen, verlaten en vergeten... mijlenver van de warme menselijkheid.

Heel bedachtzaam ging hij de trap weer op.

„De ramen," zei hij en hij praatte hardop om die nare eenzaamheid te verdrijven. „Misschien is er een regenpijp waarlangs ik naar beneden kan glijden. Of touw om een ladder te maken. Of een boom waar ik in kan springen. Of wat dan ook."

Hij begon naar de trap te rennen, maar bleef toen als verlamd staan.

Maar hij kon zelfs de ramen niet eens openkrijgen. De meeste kon hij wel van de grendel krijgen, maar hij kon ze niet openen. De sponningen waren misschien wel door de laatste verflaag dichtgeplakt.

„Wel ja," zei hij opgewekt. „Ik wilde toch zo graag op de zolder rondsnuffelen? Nou ben ik er dan.

Hij begon in ieder geval de spullen die hier opgeslagen lagen te bekijken. Hij vergat al gauw zijn trek. Geen enkele zolder was zo boeiend als die van oom Bounce! Er stonden een hutkoffer vol met gekke oude badpakken, een stijf en hard ameublement dat opgevuld was met prikkend paardehaar, staande schemerlampen met franjes en kraaltjes aan de enorme kappen, een gebroken hobbelpaard dat waarschijnlijk in lang vervlogen tijden voor Casey was gekocht, een hoop olieverfschilderijen, slordige stapels boeken, een gedeukt en dof schild dat misschien wel duizend jaar geleden bij een steekspel werkelijk gebruikt was, een paspop die ongetwijfeld veel korter geleden gebruikt was door de vaardige handen van mevrouw Twigley, een paar zware oude vleesschalen, groot genoeg om er een heel geroosterd varken op te leggen, een paar met de hand geslagen ketels uit Mexico en wat afgedankte dozen met vervallen cheques.

De rustige, stoffige minuten tikten voorbij. Casey had pas na lange tijd genoeg van zijn onderzoekingen. Maar eindelijk ging hij rechtop staan. Hij had op zijn knieën voor een open koffer gelegen en hij rekte zich uit, want zijn rug deed pijn.

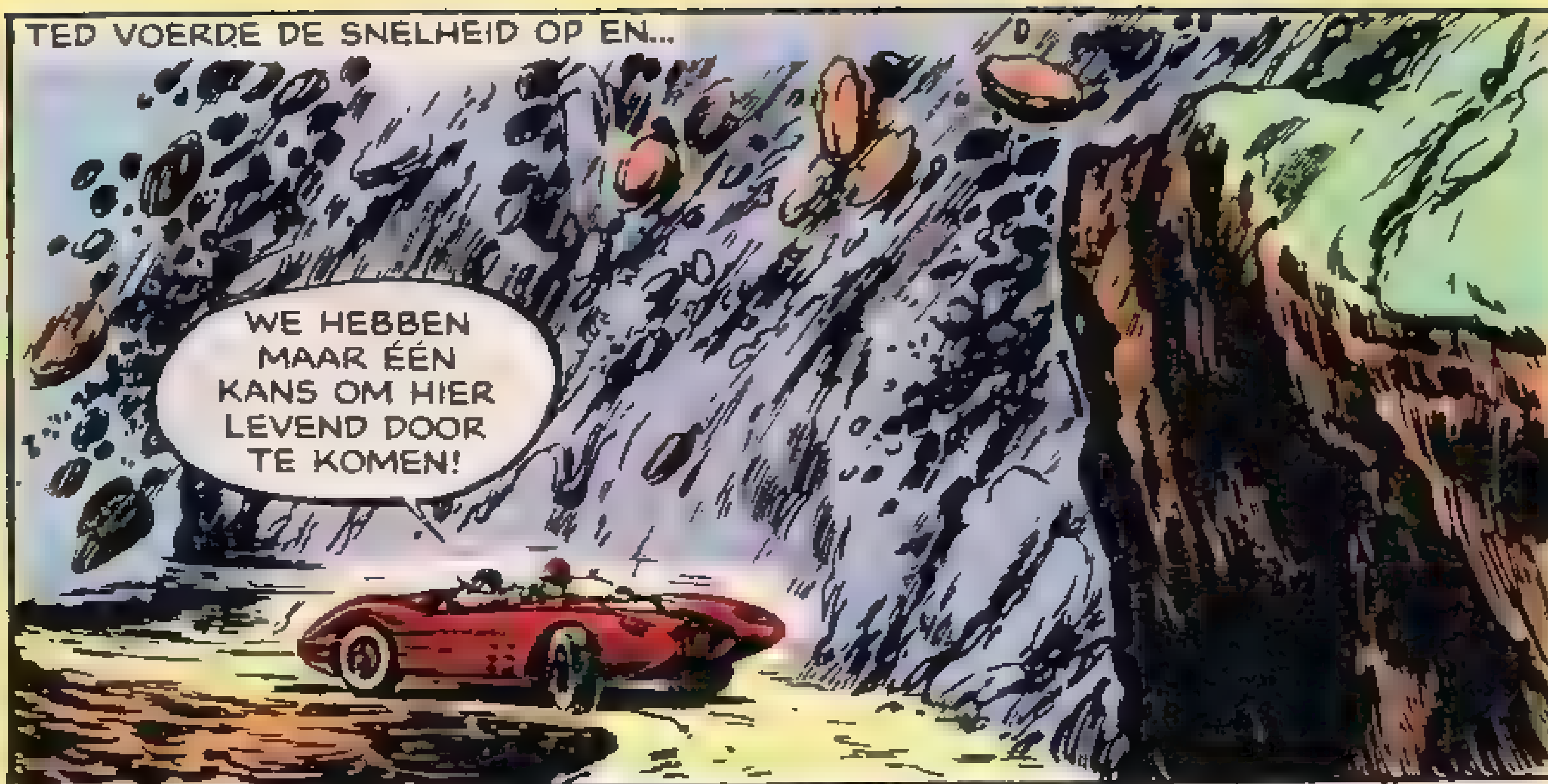
„Hè, hè," geeuwde hij. „Ik heb er genoeg van. Ik zou het nu zelfs niet erg vinden als dat ei zelf me zou verlossen. Ik wil er nou uit. O, jongen, wat zou ik graag een dikke boterham met ham en een glas koude melk lusten! Ik weet wat... ik ga kijken of ik iemand buiten zie en als ik dan iemand zie, sla ik gewoon de ruit door en schreeuw om hulp. Oom Bounce zal het vast niet erg vinden om er een nieuw ruitje in te laten zetten."

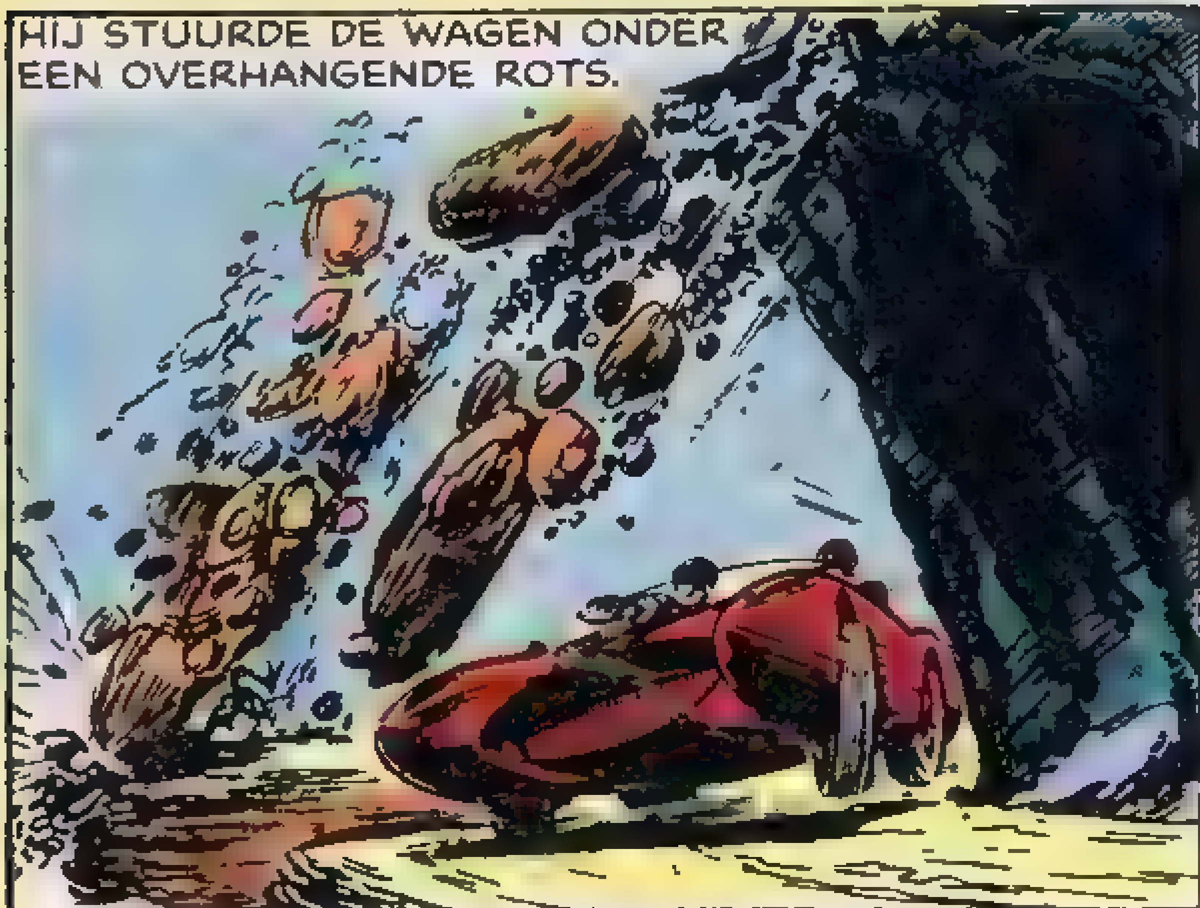
Wordt vervolgd

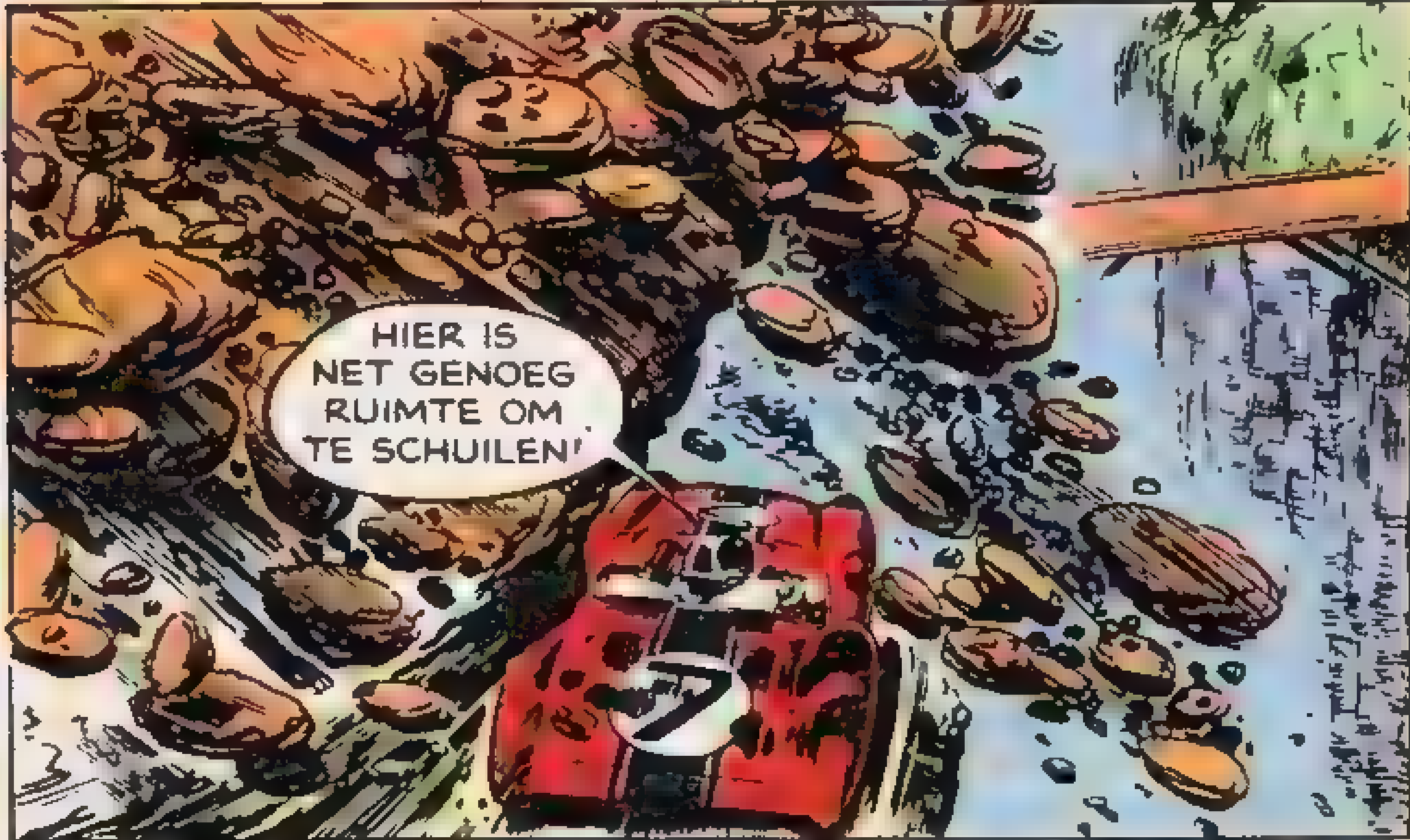
Ted en Tom

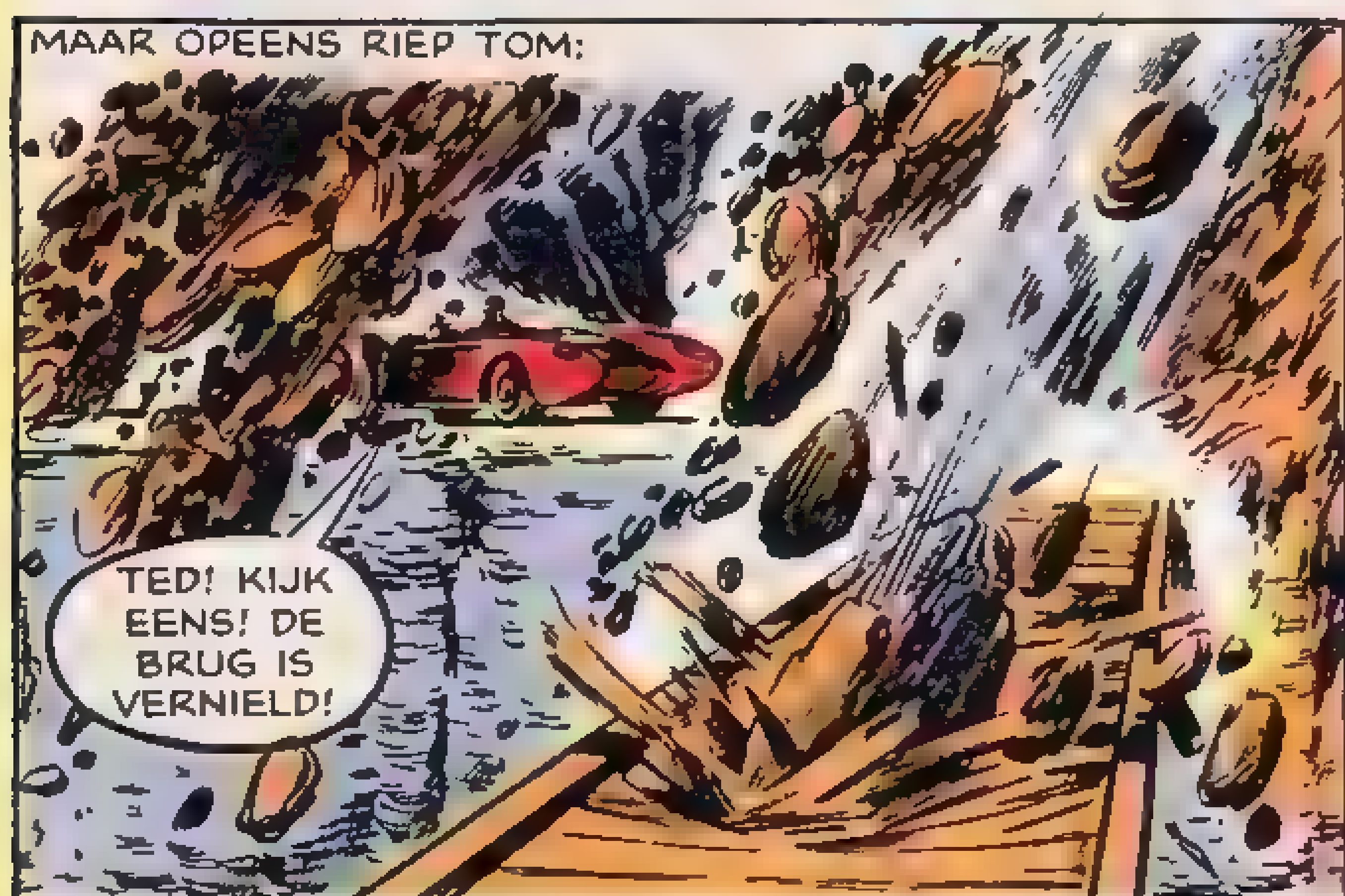
en de monsterrace

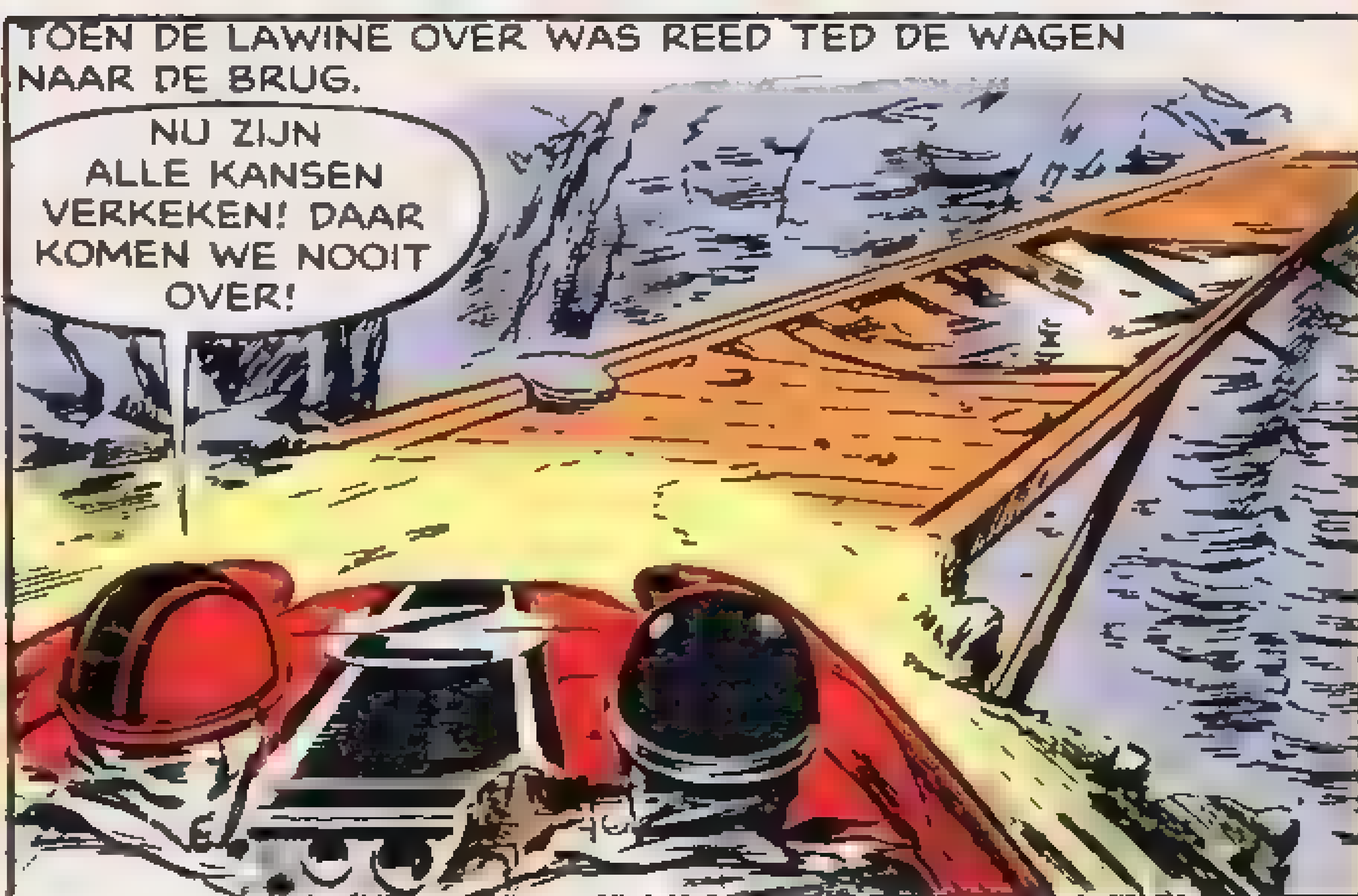
TED RAWLEY EN TOM BOYCE DEDEN MEE AAN EEN INTERNATIONALE AUTORACE DOOR EUROPA EN AFRIKA. TIJDENS DE TWEEDE ETAPPE IN AFRIKA PROBEERDE BURT MALDON HEN UIT TE SCHAKELEN DOOR HUN KOMPAS ONKLAAR TE MAKEN. DE VRIENDEN RAAKTEN DE WEG KWIJT, MAAR EEN GROEP SOLDATEN WEES HUN EEN BERGWEG...

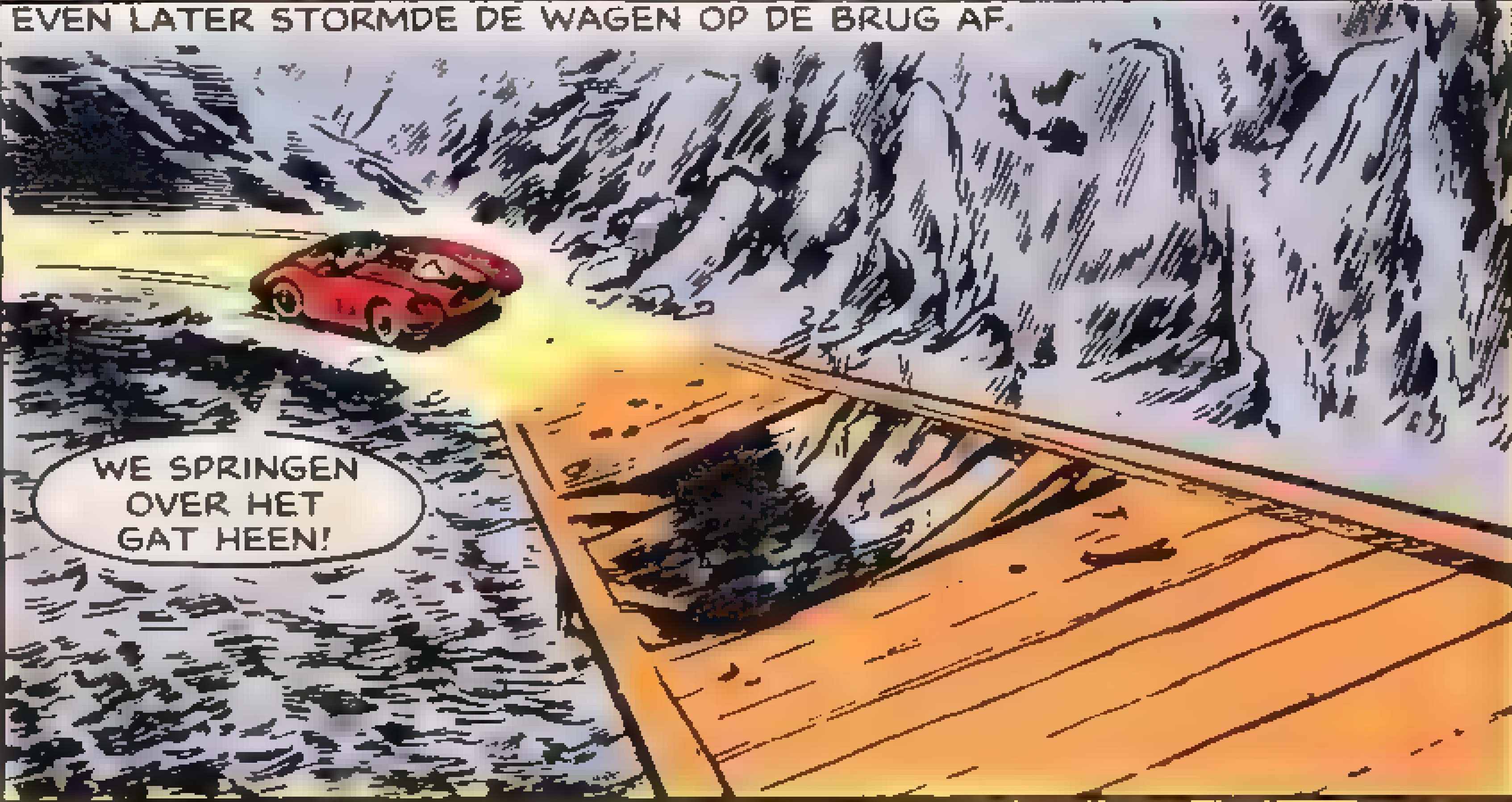

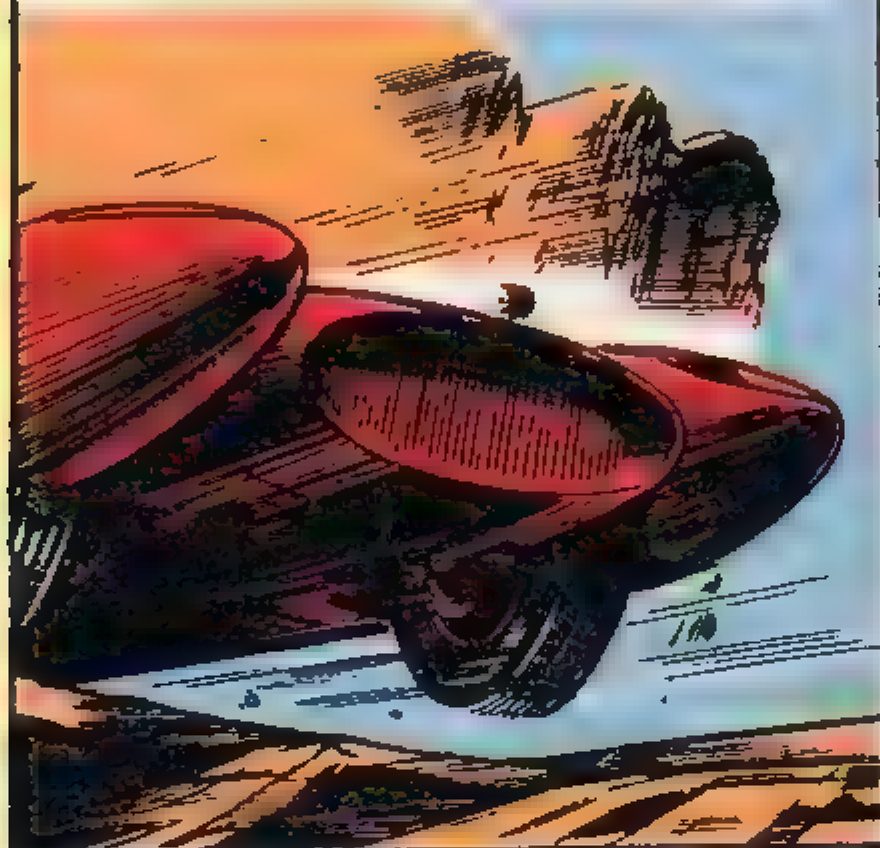

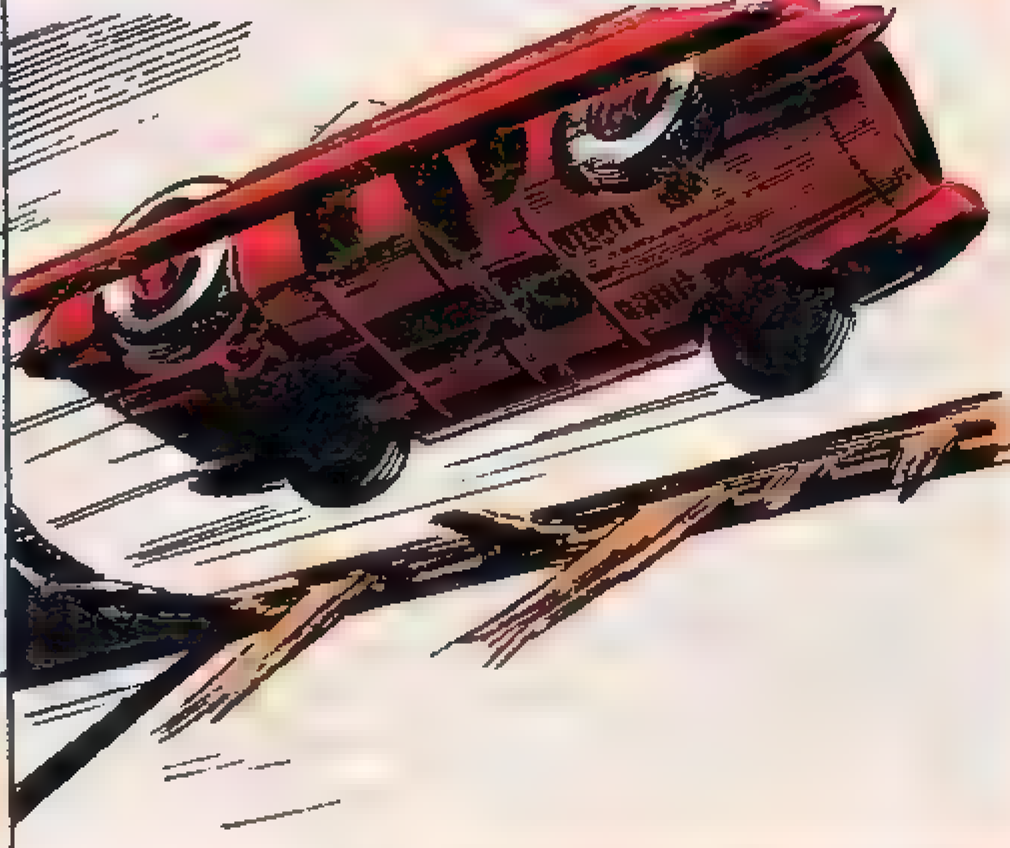

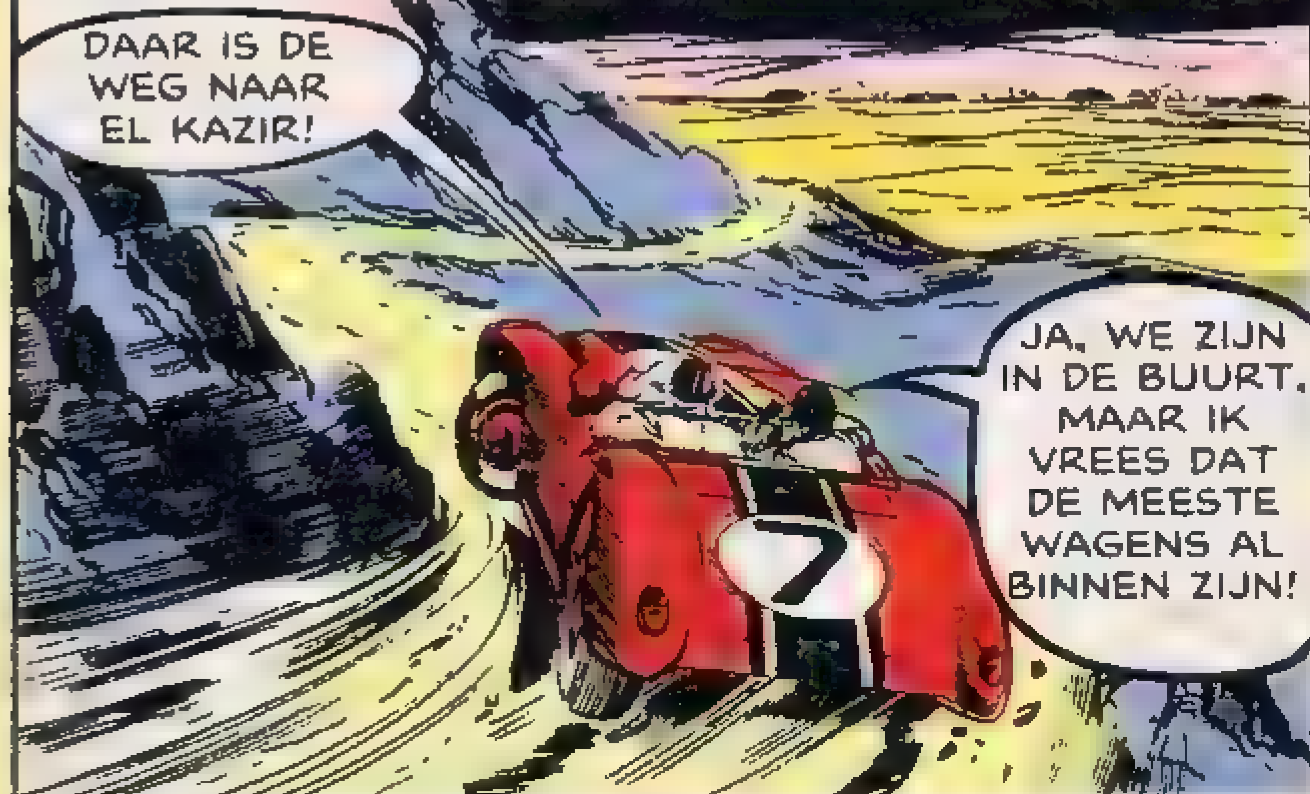

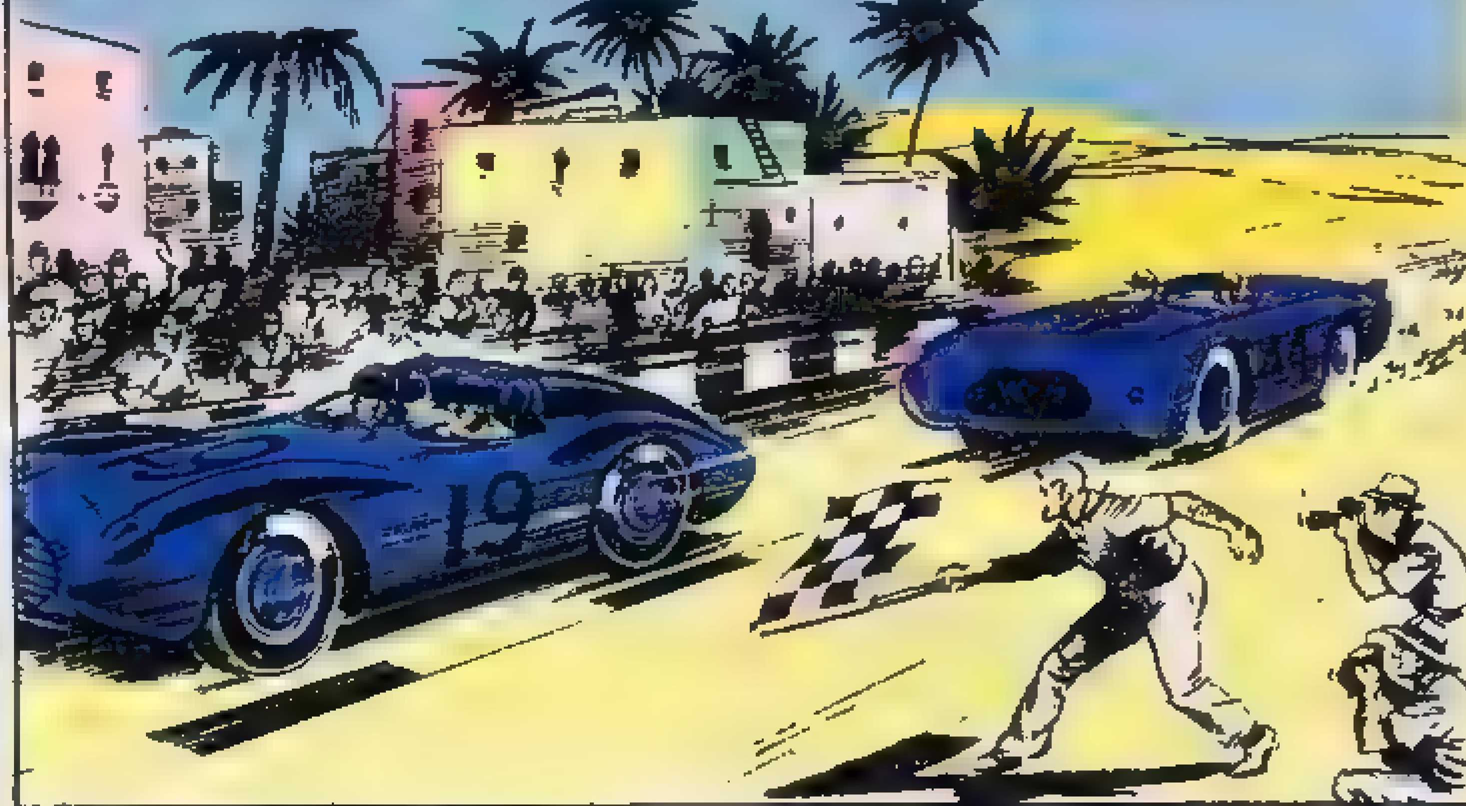

DE METEOOR BEREIKTE HET GAT...

...ZWEEFDE EROVERHEEN...

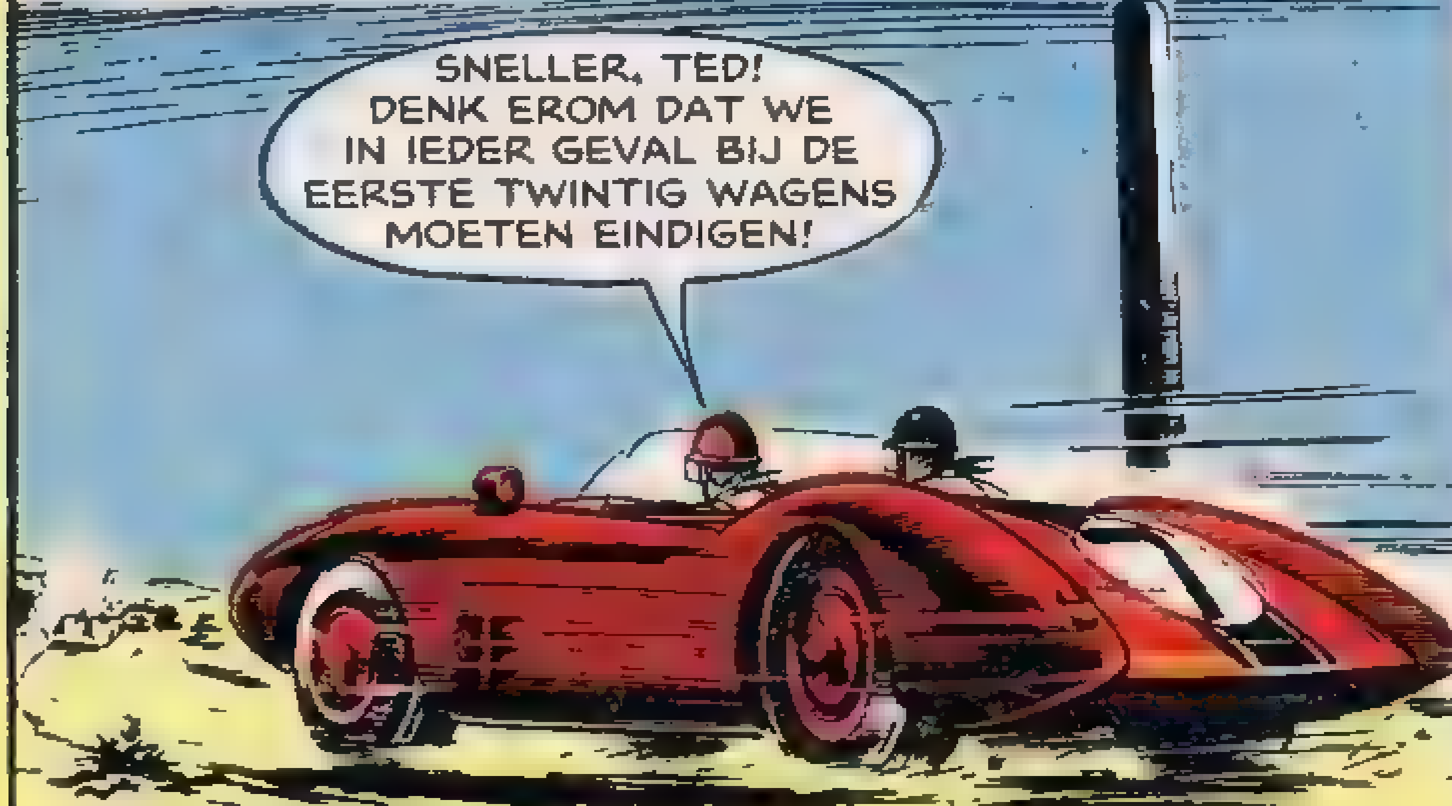

EN...
HET IS GELUKT!

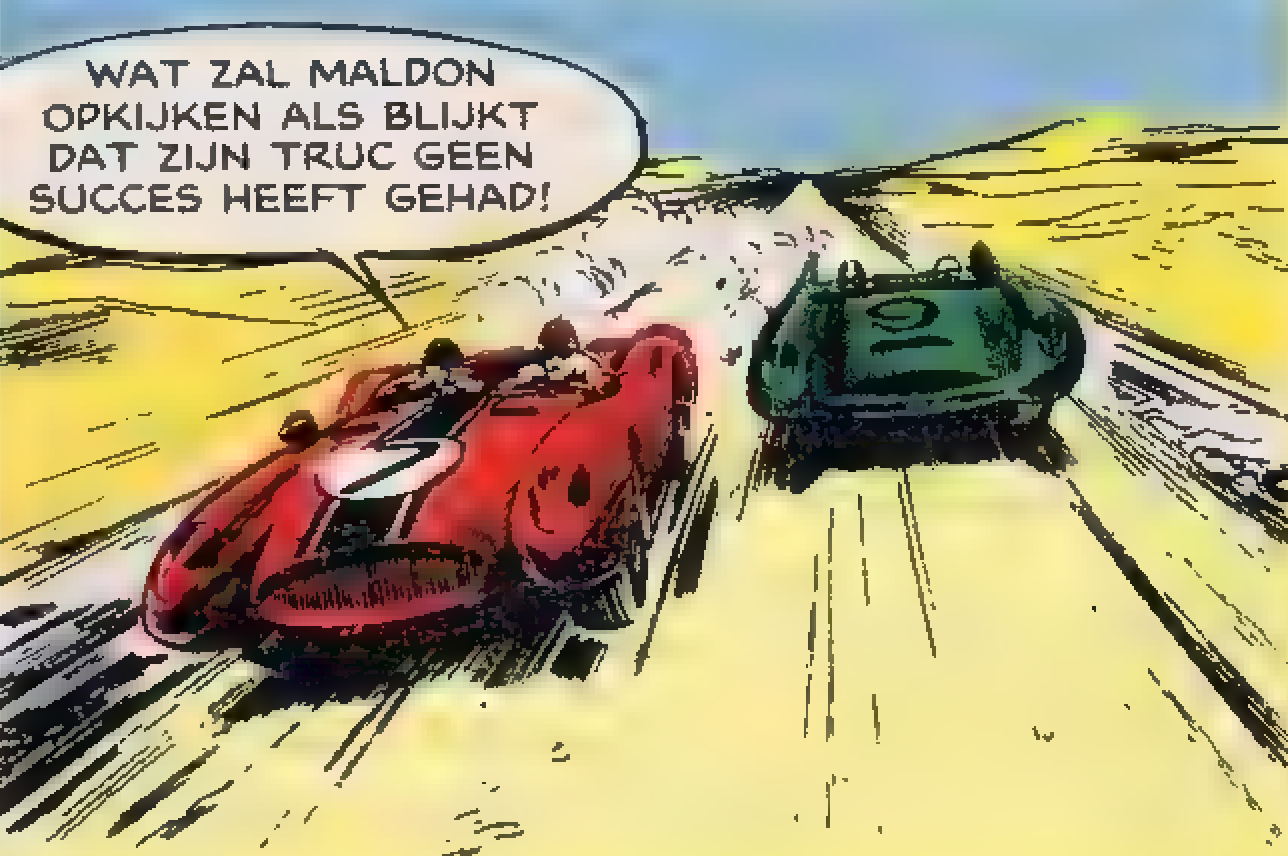

VOORBIJ EEN BOCHT KREGEN ZE DE AUTOWEG IN HET OOG.
DAAR IS DE WEG NAAR EL KAZIR!
JA, WE ZIJN IN DE BUURT, MAAR IK VREES DAT DE MEESTE WAGENS AL BINNEN ZIJN!

IN EL KAZIR, WAAR DE TWEEDE ETAPPE EINDIGDE, KWAM JUIST DE EERSTE WAGEN BINNEN. HET WAS DIE VAN BURT MALDON.

MENEER EXE, DE MAN DIE MALDON HAD OMGEKOCHT, WACHTTE HEM OP.
WAT IS ER MET RAWLEY GEBEURD, MALDON? HEB JE MIJN OPDRACHT UITGEVOERD?

RAWLEY IS UITGESCHAKELD! HIJ IS VERDWAALD IN DE WOESTIJN!

MAAR IN WERKELIJKHEID WAS DE METEOOR OP WEG NAAR EL KAZIR...
SNELLER, TED! DENK EROM DAT WE IN IEDER GEVAL BIJ DE EERSTE TWINTIG WAGENS MOETEN EINDIGEN!

TED HAALDE ALLES UIT DE WAGEN WAT ERIN ZAT.
WAT ZAL MALDON OPKIJKEN ALS BLIJKT DAT ZIJN TRUC GEEN SUCCES HEEFT GEHAD!

Jan de Ruiter (10), Arie de Ruiter (13) en *Hans de Ruiter (9), Prinses Margrietstraat 133, Slikkerveer,* willen postzegels, lucifersmerken, suikerzakjes, sigarebandjes, buitenlandse munten en speldjes ruilen. • *Fred v. Kuijk (12), Bossestraat 62, Scheveningen,* wil corresponderen met een jongen of meisje van zijn leeftijd. Hobby's: zwemmen, schaatsen, modelspoor, modelbouw (vliegtuigen), muziek en de Engelse taal. • *J. Limbach, Rijperweg 91, Midden-Beemster (N.-H.),* wil corresponderen met een meisje tussen zestien en achttien jaar. • *Frits Jansink (13), Schoonloërveld 40, Post Schoonoord (Dr.),* wil corresponderen met een meisje van zijn leeftijd. Hobby: schaatsen. • *Piet Sloot (12), Wijk-aan-Zeeërweg 101, IJmuiden,* wil corresponderen met jongens en meisjes van zijn leeftijd in Nederland, België of op de Nederlandse Antillen. Bovendien wil hij postzegels ruilen. • *Martien Willemsen (14), Centauristraat 16, Eindhoven,* wil corresponderen met een meisje van zijn leeftijd. • *Theo Bakker (12), Heereweg 408, Lisse,* wil corresponderen met een Belgische jongen (r.k. en Vlaamstalig) van zijn leeftijd. • *Hans Kazmierczak (12), Nic. Beetsstraat 40, Heerlen, Molenberg,* wil corresponderen met een r.k. jongen of meisje van zijn leeftijd. • *Ellie Meijer (15), A 82, Sliedrecht* en *Teunie Vleugen (15), Douwes Dekkerstraat 46, Sliedrecht,* willen corresponderen met jongens van hun leeftijd. • *Charles Berkenfeld (17), Neerbeek 60, Geleen (L.),* wil corresponderen met een meisje van zijn leeftijd. Hobby: tekenen. • *Jeanny van Orsouw (15), Jacobus Poelstraat 20, Oss,* en *Joke de Veer (13), Velftstraat 2, Heesch (bij Oss),* willen ieder corresponderen met een r.k. meisje of jongen van hun leeftijd. Hobby's: lezen, zwemmen, schaatsen, film. • *Jo van der Putten (17), Julianastraat 25, Gemert (N.-Br.),* wil corresponderen met een meisje van zijn leeftijd. • *Wilfried Smits (16), Kapelaanstraat 26, Gemert (N.-Br.),* wil corresponderen met een meisje van zijn leeftijd. • Wie aan *Willy v. d. Kamp, Hertog-Hendrikstraat 12, Sint-Oedenrode (N.-Br.),* een speldje stuurt, ontvangt tien postzegels of vijf suikerzakjes. • *Ellie den Ouden (13), Holterweg 36, Nijverdal,* wil corresponderen met een r.k. meisje van dertien of veertien jaar. • *Rudie Brugmans (14), Ketelstraat 100, Den Haag,* wil corresponderen met een meisje van zijn leeftijd, liefst in Gelderland of België. • *Hans Raymaekers (12), Nobelstraat 24, Rotterdam-4,* wil corresponderen met een meisje van zijn leeftijd. Hans spaart suikerzakjes. • *Hannie Smit, Hindestraat 15, Heerlen, Heksenberg,* wil corresponderen met een meisje of jongen van dertien of veertien jaar. Hobby's: wandelen, zwemmen. • *Marijke Captijn (15), Leusderweg 45 A, Amersfoort,* wil corresponderen met een Limburgse jongen van haar leeftijd. • *Piet Tjassing (10), Oost 180, Makkinga (Fr.),* wil corresponderen met een jongen van zijn leeftijd. Hobby's: voetballen, schaatsen, accordeon spelen. • *Gerard Huybertsen (12), Platteweg 30, Reeuwijk (Z.-H.),* wil lucifersmerken ruilen. • *Marian Meeuwsen, Nieuwstraat 41, Tilburg,* wil corresponderen met een r.k. meisje of jongen van zestien of zeventien jaar. Favoriet: Cliff Richard. • *Corinne Tollenaar (14), Castrostraat 20, Enschede,* en *Tynie Sijtema (14), Siriusstraat 30, Enschede,* willen corresponderen met een geref. meisje of jongen van hun leeftijd. • *Jos Schreurs (15), Dorpstraat 97, Heel (L.),* wil matchbox-autootjes ruilen. • *Atsje Westerhuis (16), Burg. v. Royenstraat Oost 81, Hoogezand (Gron.),* wil corresponderen met een jongen of meisje van haar leeftijd (baptist). • *Piet Klip (13), Groenewoud 31, Vlissingen,* heeft lucifersmerken, die hij wil ruilen voor speldjes of sportpostzegels. • *Ria Warners (14), Nieuweweg 22, Roden (Dr.),* wil corresponderen met een meisje of jongen van haar leeftijd, liefst in Gelderland. • *M. Lenderink (16), Oosterwal 5, Lochem,* wil corresponderen met een meisje van zestien jaar. • *Hennie Weggemans (16), Westerlaan 30, Nunspeet,* wil corresponderen met een meisje of jongen van haar leeftijd. • *Jo Meers, Wijenweg 103, Treebeek (L.),* wil corresponderen met een meisje of jongen van veertien jaar. Jo heeft een meccanodoos 3 te ruil voor materiaal van een Trixtrein. • *Hans Karlas (17), Dr. F. H. Reynderslaan 3, Schipluiden (Z.-H.),* wil corresponderen met een meisje van zijn leeftijd. Hobby's: tekenen, grammofoonplaten. • *Hessel (15)* en *Jan (14) Vijver, Wilhelminastraat 10, Franeker (Fr.),* willen corresponderen met r.k. jongens of meisjes van hun leeftijd in het zuiden van Nederland. • *Paul van Koeveringe (11), Burg. Elenbaasstraat 7, Kruiningen,* wil corresponderen met een meisje van zijn leeftijd. • *Marian Janssen (13), Hoge Horst 15, Groesbeek,* wil corresponderen met een meisje of jongen van haar leeftijd. • *Ineke Lucassen (13), Zonnebloemstraat 35, Nijverdal,* zoekt een r.k. correspondentievriendin van haar leeftijd. • *Jean Cremers (13), Lange Steeg 5, Borgloon, Limburg, België,* spaart postzegels van de hele wereld. Hij geeft één Belgisch lucifersmerk voor één postzegel. • *Christiane De Smet (15), Vlamingenstraat 28, Muizen (Mechelen), België, Jenny Van Hoof (15), Magdalenasteenweg 13, Muizen (Mechelen), België,* en *Berthy Van Baelen (15), Locomotiefstraat 91, Mechelen, België,* willen corresponderen met jongens van hun leeftijd in België of Nederland. • *Willie Beuggeman (12), Paul Krügerlaan 17, Doetinchem,* wil corresponderen met een meisje van twaalf jaar. • *Rikij Huyskens (15), Fluter 1, Oirschot (N.-Br.),* wil corresponderen met een r.k. meisje van haar leeftijd. Hobby's: schaatsen, zwemmen, speldjes verzamelen. • *Carla Huits (13), Veenweg 39, Deventer,* wil corresponderen met een jongen van haar leeftijd. • *Ria Brouwer (14), Langestraat 12, Genemuiden,* wil corresponderen met een Nederlandse jongen van haar leeftijd. • *Froukje Brouwer (11), Langestraat 12, Genemuiden,* wil corresponderen met een meisje of jongen van haar leeftijd in Nederland. • *Jan Schmitz (14), Binnen Brouwersstraat 38 III, Amsterdam-C.,* wil corresponderen met een r.k. meisje van zijn leeftijd. Favoriet: Elvis. • *Cokky Brouwer (14), Brugstraat 6, Oud-Alblas (Z.-H.),* wil corresponderen met een n.h. meisje van haar leeftijd. • *Gerrit-Jan v. d. Zwaan, Eekschillersweg 15, Nunspeet,* geeft in ruil voor nummers van muziektijdschriften, wielrenplaatjes of postzegels. • *Sjaantje v. Onselen (14), Karel Doormanweg 14, Terheyde aan Zee (Z.-H.),* wil corresponderen met een meisje van haar leeftijd. • *Mia v. d. Hengel (16), v. Koetsveldstraat 23, Den Haag,* wil corresponderen met een meisje of jongen van haar leeftijd, liefst in Suriname of op de Nederlandse Antillen. • *Ron Verkroost (16), Insulindestraat 65 B, Rotterdam,* wil corresponderen met een r.k. meisje van zijn leeftijd. Rob heeft ook nog suikerzakjes te ruil. • *Rudolf v. Wijnen (13), Elzendaal 5 A, Rotterdam-24,* heeft buitenlandse lucifersmerken, die hij wil ruilen voor dito postzegels. • *Sippie Ozenga (13), Reidswal G 48, Metslawier (Fr.),* wil corresponderen met een meisje van haar leeftijd. • *Germa Silver (14), Gouwe 51, Hoogwoud (N.-H.),* wil corresponderen met een meisje van haar leeftijd, liefst in België, Zeeland of Limburg. Germa spaart foto's van filmsterren. • *Ina Bijl (14), Irisstraat 4, Sappemeer* en *Marga Bijl (10), Irisstraat 4, Sappemeer,* willen ieder corresponderen met een meisje van hun leeftijd. • *Mientje Klaassen (15), Meteorenweg 195, Amsterdam-N.,* wil corresponderen met een meisje van haar leeftijd, liefst in Den Haag of Noord-Brabant. • *Gonnie Govers (11), Noordervaart c 16, Stompetoren (N.-H.),* wil corresponderen met een prot. meisje van haar leeftijd, liefst in Limburg of de omgeving van Eindhoven.

Het komt in de bus

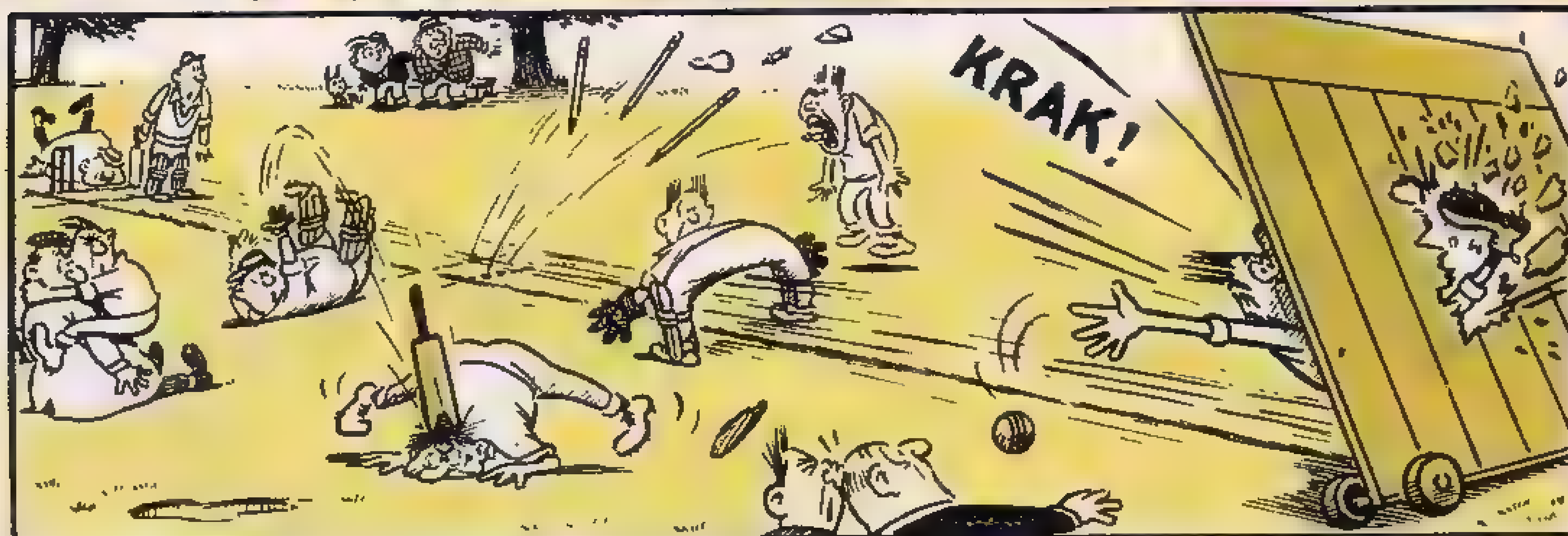
Onze correspondentie- en ruilrubriek

MUG en MIK

De wind

VRAGEN STAAT VRIJ

Enkele lezers hebben ons vragen gesteld over de wind en hier is het antwoord. Wind is de benaming voor een luchtstroom in de dampkring, die meestal horizontaal langs het aardoppervlak gaat. Men heeft het woord wind ook toegepast op de luchtstroming in de bovenlucht (hoogtewind) en op een verticale luchtbeweging (stijgwind in een stapelwolk). Aangezien de snelheid en de richting van de luchtbeweging op een bepaalde plaats aan schommelingen onderhevig zijn, verstaat men onder „de" wind op een bepaald waarnemingstijdstip een gemiddelde over een minuut of tien. Daarnaast spreekt men — in het bijzonder bij een onrustige of „buiige" wind — van momentane windstoten. De snelheid van de wind wordt tegenwoordig meestal uitgedrukt in meters per seconde.

De man van staal

TOEN DE TRAWLER BUITENGAATS KWAM STAK ER EEN STORM OP.

WE KRIJGEN RUW WEER! ZET ARCHIE MAAR VLUG AAN HET WERK, TED!

TED, KEN EN ARCHIE WAREN OP ZOEK NAAR EEN SCHEEPSWRAK, GEZONKEN VOOR DE KUST VAN PERU. ZAMITO EN KAPITEIN TRASK WILDEN OOK NAAR DIT WRAK EN GINGEN DE VRIENDEN MET HUN SCHIP ACHTERNA.

MET ZIJN ZENDER BRACHT TED DE ROBOT IN ACTIE.

VLUG, ARCHIE! BERG DE ZEILEN EN SJOR ALLES VAST!

OPEENS RIEP KEN:

IK KAN HET ROER NIET MEER HOUDEN, TED!

DAN MOET ARCHIE HET DOEN!

EN EVEN LATER...

ARCH

ALLES ZIT VAST EN WE VAREN VOOR DE WIND! VOORUIT MAAR!

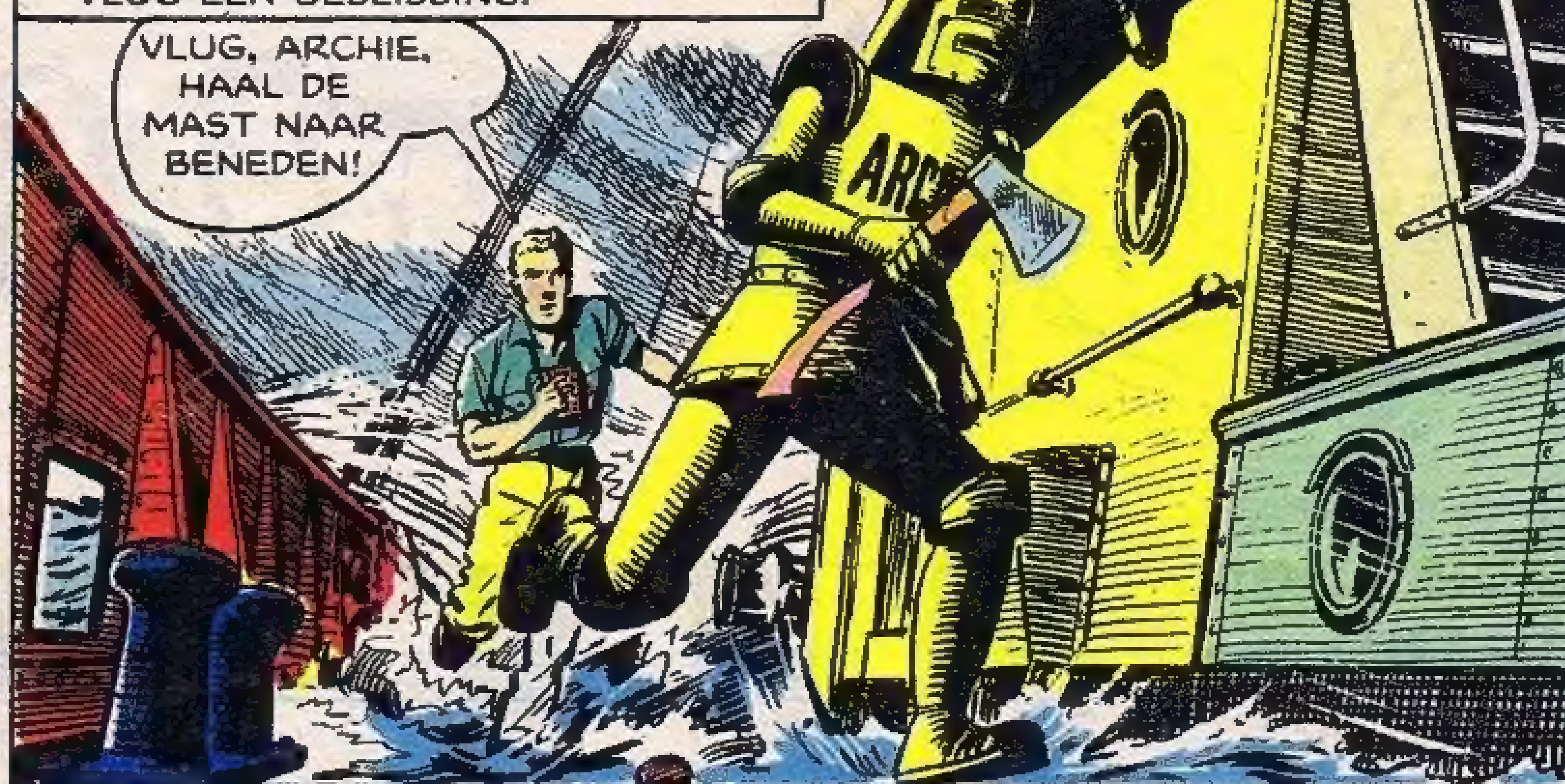
ZAMITO EN TRASK HIELDEN DE TRAWLER IN HET OOG.

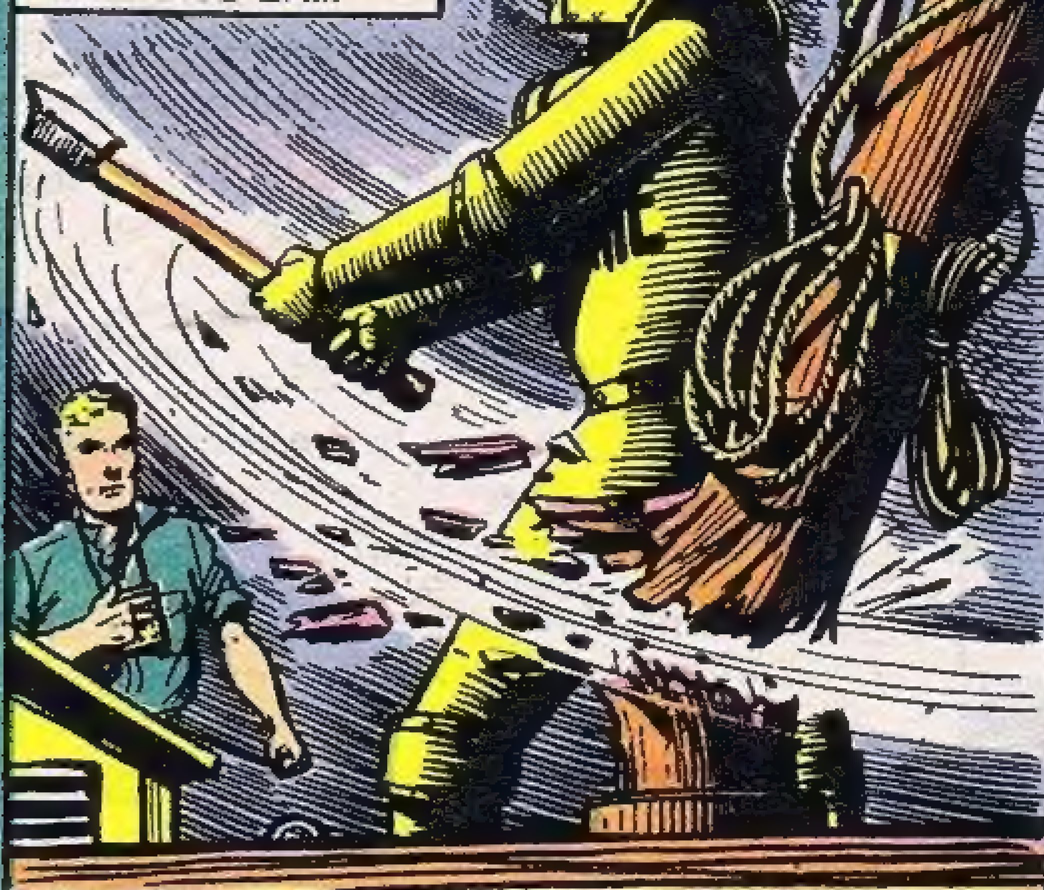
ZE VAREN RECHT OP EEN ZANDBANK AF! VAN KAARTLEZEN WETEN ZE NATUURLIJK NIKS, DE LANDROTTEN!

KAPITEIN TRASK VERVOLGDE GRIJNZEND:

LAAT ZE EERST MAAR AAN DE GROND LOPEN! DAARNA KOMEN WIJ IN ACTIE!

OPEENS GING ER EEN SIDDERING DOOR DE TRAWLER...
WAT IS DAT?
WE ZITTEN AAN DE GROND!

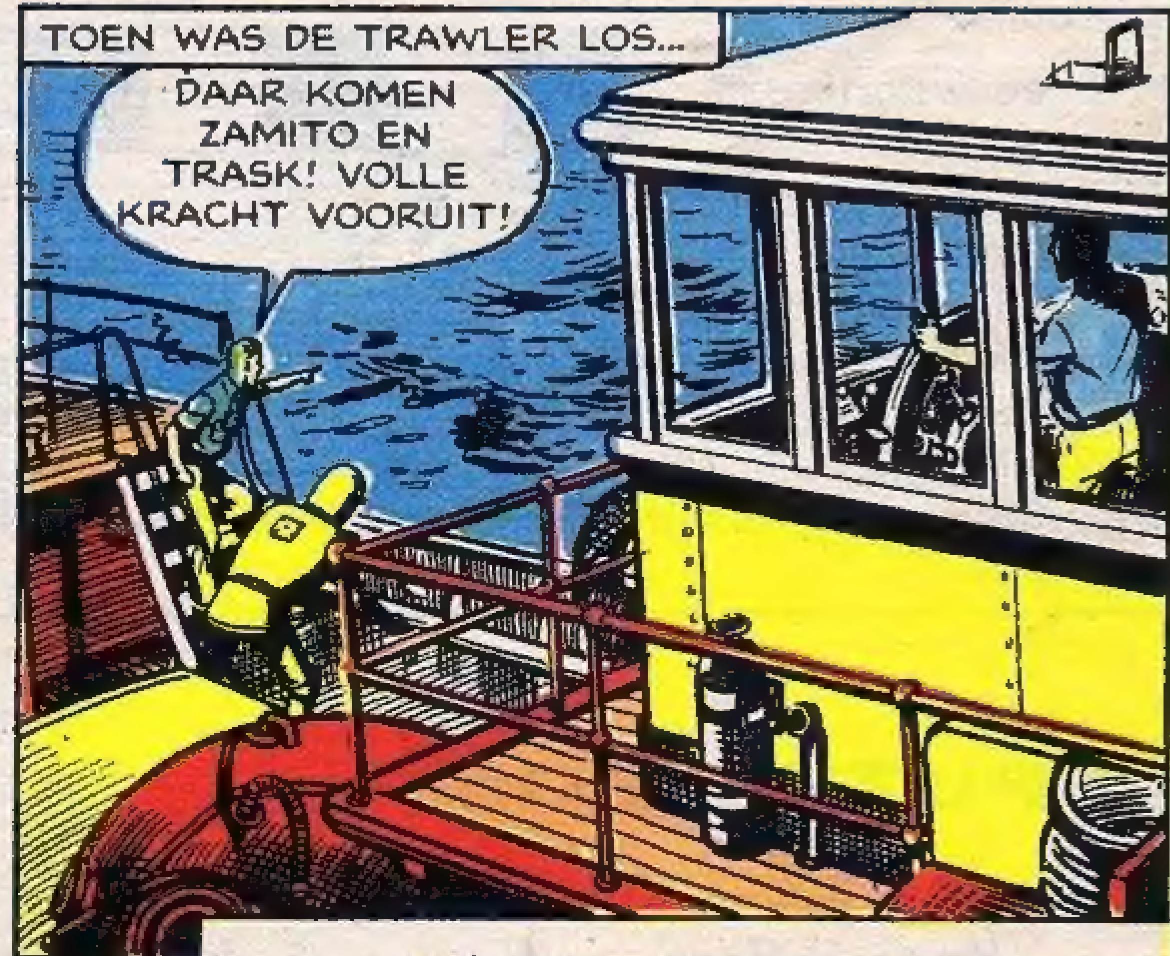

TED ZAG HET GEVAAR EN NAM VLUG EEN BESLISSING.
VLUG, ARCHIE, HAAL DE MAST NAAR BENEDEN!

ARCHIE ZWAAIDE ZIJN BIJL EN...

EVEN LATER...
TOE MAAR, GEBRUIK DE MAST MAAR OM TE BOMEN!
IK ZAL DE MOTOREN STARTEN!

LANGZAAM KWAM ER BEWEGING IN HET SCHIP...
DE SCHROE-VEN ZIJN GELUKKIG NIET BE-SCHADIGD!

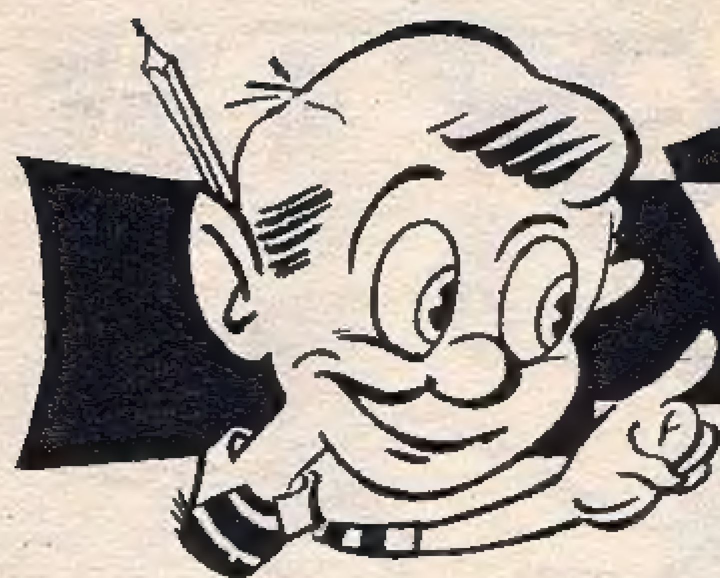

INTUSSEN NADERDE DE BOOT VAN TRASK...
ZE ZIJN BIJNA LOS!
DAT GEEFT NIET! WAAR IS HET MACHINE-GEWEER?

TOEN WAS DE TRAWLER LOS...
DAAR KOMEN ZAMITO EN TRASK! VOLLE KRACHT VOORUIT!

KAPITEIN TRASK PAKTE EEN MEGAFOON EN RIEP:
HEE DAAR! DRAAI ONMIDDELLIJK BIJ OF WE SCHIETEN OP JULLIE!

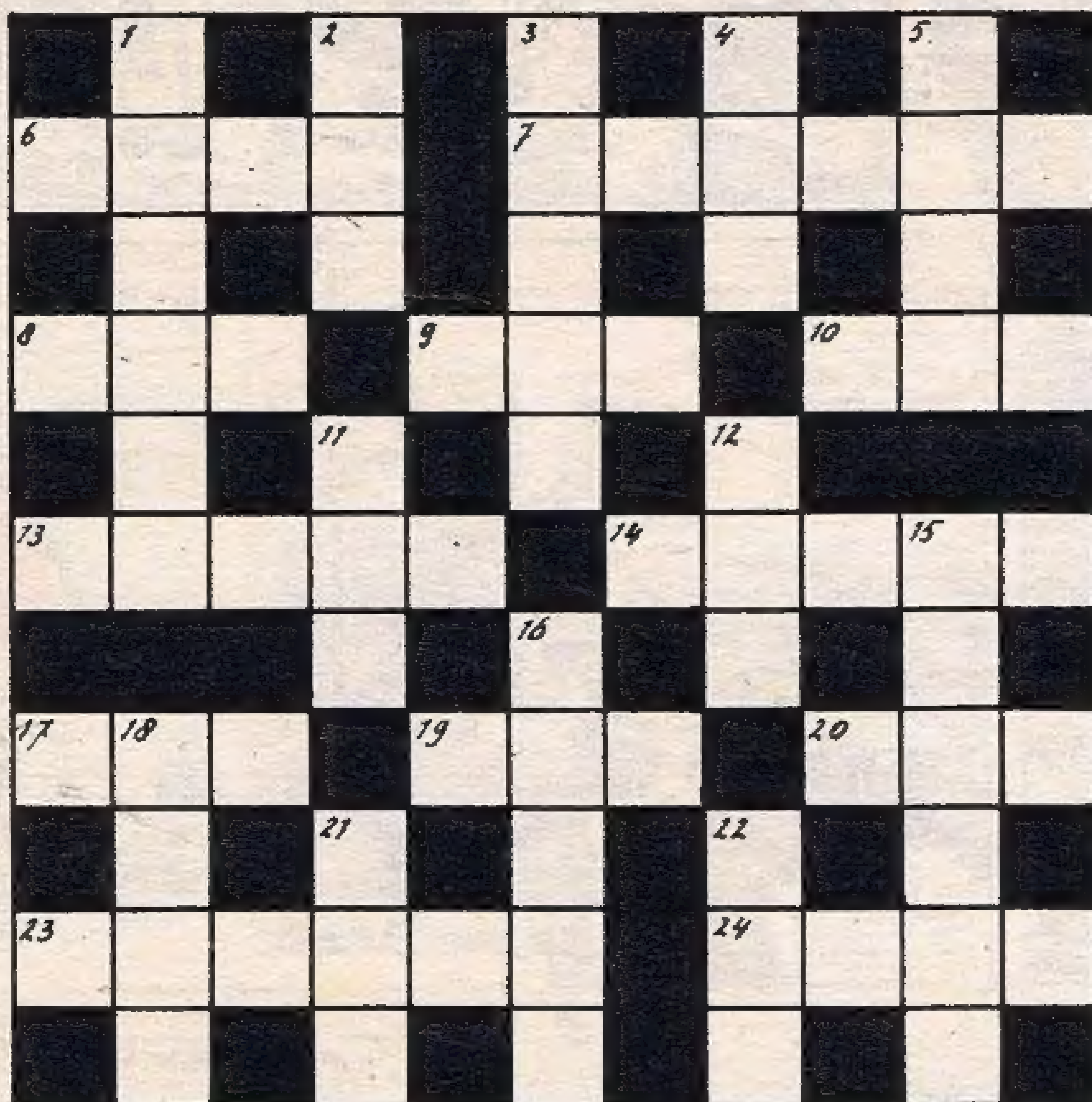

VIA ARCHIES MICROFOON ANTWOORDDE TED:
WE DENKEN ER NIET AAN! WE ZIJN HEUS NIET BANG VOOR EEN STEL PIRATEN ZOALS JULLIE!

TOEN WEERKLONK EEN FEL GERATEL...
ASJE-BLIEFT! MISSCHIEN BEGRIJPEN JULLIE DIT BETER!

WIE PUZZELT ER MEE?

Kruiswoord-puzzel

Horizontaal:

6. Roofvogel
7. Neerslag in kristalvorm
8. Nachtroofvogel
9. Bloeimaand
10. Behoeftig
13. Onderkussen
14. Spoed
17. Ieder
19. Bron
20. Afkorting voor ampère
23. Autostalling
24. Ondiepe modderige plas

Verticaal:

1. Sneeuwstorting in de bergen
2. Sneeuwschaats
3. Bloem
4. Verdwenen
5. Iemand die dichtbij woont
11. Onbehouwen
12. Voetwegje
15. Droefgeestig, ook: duister
16. Belegering
18. Met bomen beplante straat
21. Zwakke plek of gat in het ijs
22. Landbouwwerktuig om te spitten

Verborgen zoogdieren

In elk van de vier onderstaande zinnetjes is de naam van een zoogdier verborgen.

1. Ondanks de warmte bleven de mensen toch in de zon liggen.
2. Na zijn honger te hebben gesteld voelde hij zich een heel ander mens.
3. Na lang op zee te hebben rondgezwalkt kwamen de schepelingen eindelijk in Japan terecht.
4. De winkelier had nog een flinke partij geruite theedoeken liggen.

OPLOSSING

van de kruiswoordpuzzel, ingezonden door Piet v. Diepen in Avenhorn:

			O		R			
		A	P	P	E	L		
	D		A	R	E		S	
R	E	L		E		V	A	K
	G	A	T		O	O	M	
R	E	M		P		D	E	N
	N		D	O	D		N	
		L	E	P	E	L		
			L		N			

PUZZELSOM

(1—e) + (2—t) + (3—k) + (4—k) + (5—u) = Beveiliging tegen onweer
(6—n) + (7—m) + (8—ra) + (9—l) + (10—d) = Tropische vogel

Om deze puzzel op te lossen ga je als volgt te werk. Het is niet zo ingewikkeld als het lijkt. Je zoekt in de omschrijvingen de woorden met de cijfers, die overeenkomen met de cijfers tussen haakjes in de opgaven. Je trekt dan telkens de aangegeven letter af. Je krijgt dan allemaal lettergrepen, die tezamen de twee gevraagde woorden vormen.

1. Zoetwatervisje
2. Spraak- of zanggeluid
3. Graanafval
4. Zware grondsoort
5. Ingang van een huis
6. Kookgerei
7. Mannelijk schaap
8. Knolgewas
9. Gevuld
10. Betaalmiddel

RAADSELS

1. Tuimeling + dunbladig gesteente = langgerekt dal.
2. Bakje + verdriet = rauw gegeten groente.
3. Rond speelgoed + deel van een kast = gedicht.

OPLOSSING

van de puzzel van Kees v. Eyk in Bunnik:

1 School
2 Irene
3 Nummer
4 Amstel
5 Asbak
6 Schotel
7 Arend
8 Pukkel
9 Please
10 Eduard
11 Leukerd

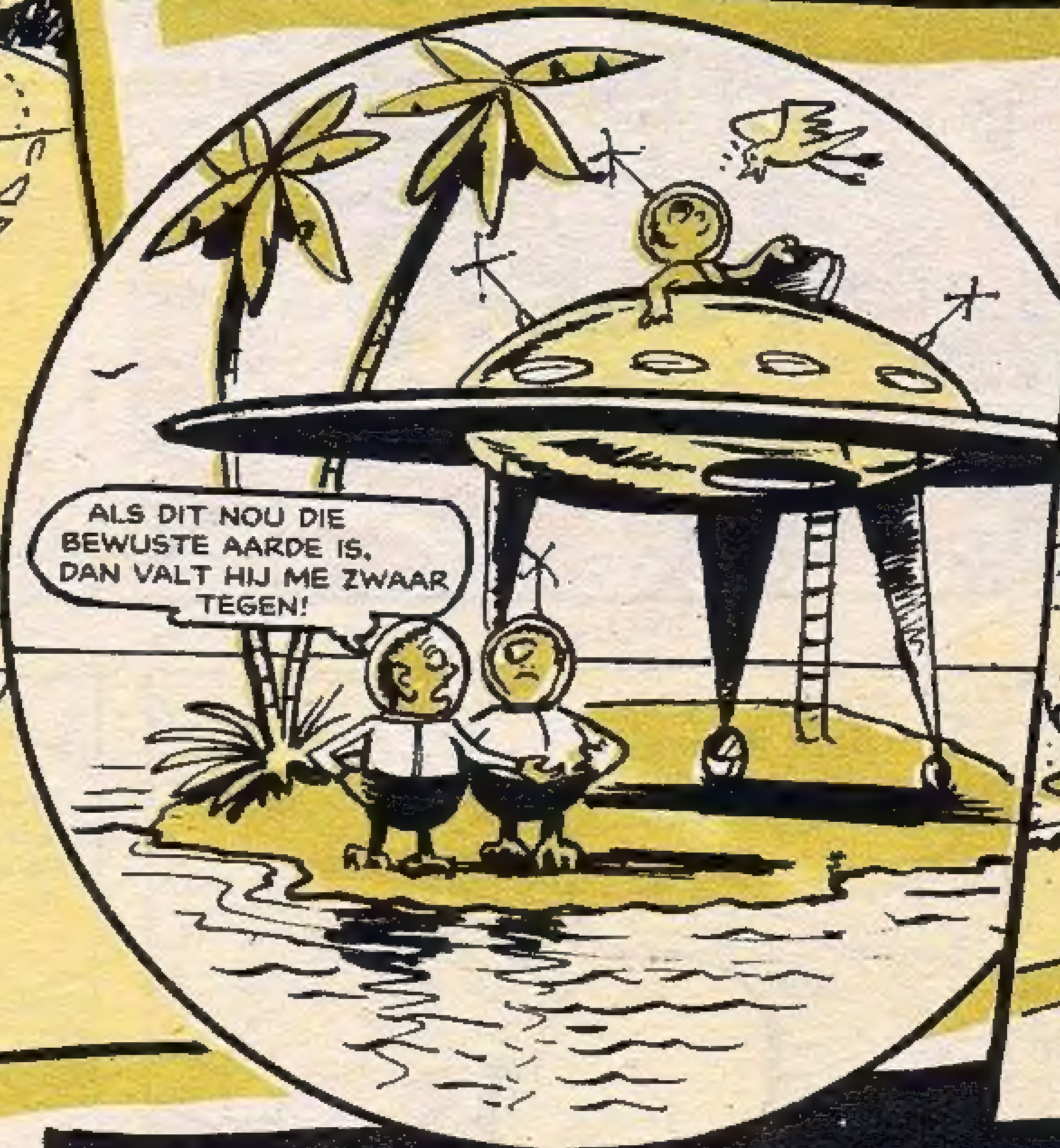
Op de eerste rij van boven naar beneden lees je het woord SINAASAPPEL.

HUMOR IN DE RUIMTE...

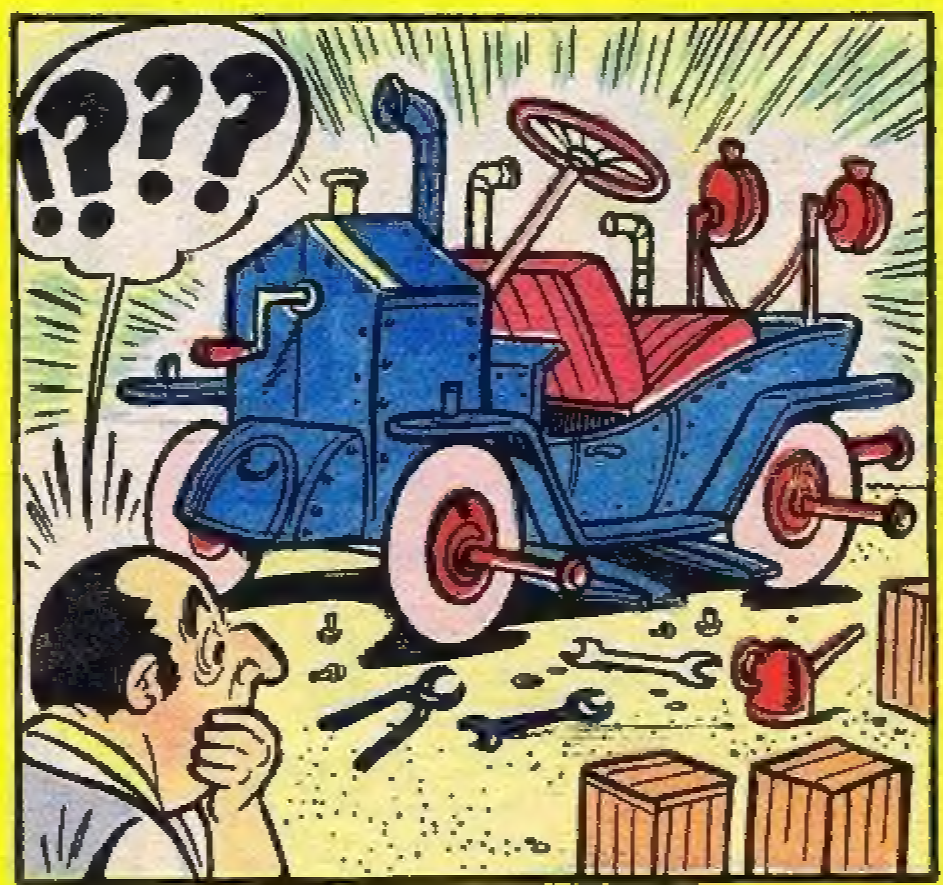

Voor Nederland: Redactie en administratie: Nassaulaan 51, Haarlem. Abonnementsprijs: 20 ct per nummer. Losse nummers: 30 ct.
Voor België adres: N.V. Tijdschriften Uitgevers Maatschappij, Van Schoonbekestraat 36, Antwerpen. Prijs: 5 frank.